

Sygnatura sprawozdania (wypełnia MPiPS)

Ministerstwo Pracy
i Polityki Społecznej

Roczne sprawozdanie merytoryczne z działalności organizacji pożytku publicznego

za rok 2011

- Formularz należy wypełnić w języku polskim, drukowanymi literami;
- Sprawozdawca wypełnia tylko przeznaczone dla niego białe pola;
- We wszystkich pytaniach, w których istnieje możliwość wyboru odpowiedzi, należy zaznaczyć właściwe odpowiedzi znakiem X;
- We wszystkich polach, w których nie będą wpisane odpowiednie informacje, należy wstawić pojedynczy znak myślnika (-);

Miejsce na notatki MPiPS

Data wpłynięcia sprawozdania
(wypełnia MPiPS)

I. Dane organizacji pożytku publicznego

1. Nazwa organizacji	FUNDACJA TYGODNIKA POWSZECHNEGO		
2. Adres siedziby i dane kontaktowe	Kraj POLSKA	Województwo MAŁOPOLSKIE	Powiat KRAKÓW
Gmina KRAKÓW	Ulica WIŚLNA	Nr domu 12	Nr lokalu
Miejscowość KRAKÓW	Kod pocztowy 31-007	Poczta KRAKÓW	Nr telefonu 12 4265331
Nr faksu 12 4265311	E-mail fundacja@tygodnik.com.pl	Strona www www.fundacja.tygodnik.com.pl	
3. Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym			
4. Data uzyskania statusu organizacji pożytku publicznego	2004-11-26		
5. Numer REGON	35655335800000	6. Numer KRS	0000125605

<p>7. Skład organu zarządzającego organizacji (Należy wpisać imiona, nazwiska oraz informacje o funkcji pełnionej przez poszczególnych członków organu zarządzającego)</p>	<p>Aleksander Kardys - Prezes Zarządu</p>
<p>8. Skład organu kontroli lub nadzoru organizacji (Należy wpisać imiona, nazwiska oraz informacje o funkcji pełnionej przez poszczególnych członków organu kontroli lub nadzoru)</p>	<p>Członkowie Stali Rady Fundacji: Ks. Adam Boniecki (Przewodniczący), Wojciech Bonowicz, Krzysztof Burnetko, Piotr Mucharski, Michał Okoński Członek Niestaly Rady Fundacji: Wojciech Pięciak</p>
<p>9. Cele statutowe organizacji (Należy opisać cele na podstawie statutu organizacji)</p>	<p>Celami Fundacji są:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Pogłębianie i promowanie demokratycznego modelu życia społecznego opartego na chrześcijańskich wartościach; b) Propagowanie modelu dialogu społecznego i rozwoju podstaw instytucji społeczeństwa obywatelskiego; c) Propagowanie i pogłębianie idei wolności słowa oraz wolnych i niezależnych środków masowego przekazu; d) Pogłębianie i promowanie czytelnictwa i edukacji, m.in. poprzez środki masowego przekazu, działalność wydawniczą i nowe technologie; e) Promowanie modelu integracji europejskiej opartego na judeochrześcijańskich wartościach kultury europejskiej; f) Pogłębianie i promowanie kultury i nauki polskiej w Europie i na świecie; g) Dokumentowanie i archiwizowanie katolickiego życia społecznego, kulturalnego i naukowego; h) Inspirowanie działalności i sprawowanie pieczy nad działalnością i rozwojem spółki Tygodnik Powszechny Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie oraz spółek zależnych od spółki Tygodnik Powszechny Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, a także fundacji i stowarzyszeń utworzonych przez lub w których bierze udział spółka Tygodnik Powszechny Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie; i) Finansowe wspieranie działalności wydawniczej spółki Tygodnik Powszechny Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie; j) Wspieranie rozwoju kultury i nauki chrześcijańskiej oraz chrześcijańskich mediów w Polsce.

<p>10. Sposób realizacji celów statutowych organizacji</p> <p><i>(Należy opisać sposób realizacji celów statutowych organizacji na podstawie statutu organizacji)</i></p>	<p>Fundacja realizuje swe cele poprzez:</p> <p>a) Działalność edukacyjną, wydawniczą, literacką i artystyczną oraz przez promowanie takiej działalności;</p> <p>b) Finansowanie prac wydawniczych i redakcyjnych, a w szczególności opracowań publicystycznych i reporterskich, debat redakcyjnych przeznaczonych do publikacji, wystroju graficznego wydawnictw, zaplecza technicznego redakcji, redakcyjnych wyjazdów zagranicznych, działalności promocyjnej i innej podobnej działalności;</p> <p>c) Inicjowanie i organizowanie akcji w celu pozyskiwania środków do realizacji celów statutowych Fundacji;</p> <p>d) Udzielanie stypendiów i nagród;</p> <p>e) Propagowanie i dystrybucję publikacji oraz dzieł nauki i sztuki, których charakter jest zbieżny z celami Fundacji określonymi w niniejszym Statucie;</p> <p>f) Organizowanie spotkań, sympozjów, kursów, konkursów kulturalnych i artystycznych oraz imprez promujących cele działania Fundacji;</p> <p>g) Organizowanie i prowadzenie bibliotek, archiwów oraz ośrodków dokumentacji;</p> <p>h) Opiekę nad zasłużonymi twórcami związanymi z piśmem Tygodnik Powszechny znajdującymi się w trudnej sytuacji materialnej;</p> <p>i) Współpracę z osobami prawnymi i fizycznymi w kraju i za granicą, których cele są zbieżne z celami Fundacji;</p> <p>j) Wspieranie niedochodowych instytucji prowadzących działalność zgodną z celami Fundacji;</p> <p>k) Organizowanie i finansowanie odczytów, seminariów, sympozjów, warsztatów i szkoleń, jak również działalności oświatowej oraz propagowania i wymiany doświadczeń w zakresie objętym celami Fundacji;</p> <p>l) Organizowanie i finansowanie staży, praktyk i wyjazdów stypendialnych dla osób zaangażowanych w działalność w zakresie objętym celami Fundacji;</p> <p>m) Współpracę z osobami i instytucjami krajowymi i zagranicznymi prowadzącymi działalność, o charakterze tożsamym z celami Fundacji;</p> <p>n) Skupianie wokół idei Fundacji osób zainteresowanych jej celami, w tym przedstawicieli środowisk naukowych i edukacyjnych w kraju i zagranicą.</p>
---	--

<p>11. Najważniejsze sfery działalności pożytku publicznego</p> <p><i>(Należy wskazać nie więcej niż trzy najważniejsze, pod względem wielkości wydatkowanych środków, sfery działalności pożytku publicznego, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536), zaczynając od najważniejszej)</i></p>	<p>kultura, sztuka, ochrona dóbr kultury i dziedzictwa narodowego</p> <p>upowszechnianie i ochrona wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działania wspomagające rozwój demokracji</p> <p>promocja Rzeczypospolitej Polskiej za granicą</p>
--	---

II. Charakterystyka działalności organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym

1. Opis działalności pożytku publicznego

Wśród głównych działań podjętych przez Fundację w roku 2011 znalazły się następujące projekty:

1. III Edycja Międzynarodowego Festiwalu Literatury im. J. Conrada
 Idea tego Festiwalu zrodziła się w roku 2008 z pomysłu grupy znawców i miłośników literatury, którzy spotkali się w redakcji „Tygodnika Powszechnego”: prof. Michała Pawła Markowskiego, Piotra Mucharskiego, Jacka Ślusarczyka i koordynującego projekt od strony organizacyjnej i finansowej ze strony Fundacji jej prezesa Aleksandra Kardysia. Wokół tej grupy, do której od roku 2010

1. Opis głównych działań podjętych przez organizację

dołączył także Grzegorz Jankowicz, udało się zgromadzić grono współpracowników i partnerów: profesorów, pisarzy, eseistów, dziennikarzy, wydawców książek, którzy pomogli dojrzeć koncepcji festiwalu i stworzyć dla niej ramy organizacyjne. Idea Festiwalu spotkała się z życzliwą reakcją władz Krakowa, które regularnie dostarczają do realizacji projektu podstawy finansowej w postaci środków na pokrycie ponad połowy kosztów realizacji Festiwalu oraz wsparcia ze strony Krakowskiego Biura Festiwalowego, które zostało współorganizatorem Festiwalu, a dzięki doświadczeniu w organizacji najwyższej cenionych polskich festiwali muzycznych filmowych i teatralnych (jak Misteria Paschalia, Sacrum Profanum, Boska Komedia czy Off Camera) w znakomity sposób uzupełniło potencjał niezbędny dla organizacji tak dużego i ambitnego przedsięwzięcia.

Trzecia edycja Festiwalu miała miejsce w pierwszym tygodniu listopada 2011 r. Po raz kolejny do Krakowa przybyło ponad blisko 120 gości: pisarzy, poetów, eseistów, reporterów, dziennikarzy, wydawców i tłumaczy. Otworzył ją wernisaż wystawy przygotowanej przez Grzegorza Jankowicza, na której zaprezentowane zostały mikrogramy Roberta Walsera, nazwane tak przez wzgląd na mikroskopijną formę zapisu, którą pisarz zaczął się posługiwać w drugiej połowie życia. Wernisażowi towarzyszyła prezentacja katalogu, w którym zaprezentowane zostały pierwsze polskie przekłady mikroskopijnych zapisków szwajcarskiego pisarza, oraz dyskusja z udziałem wybitnych Walserologów z całego świata. Byli wśród nich: Małgorzata Łukasiewicz, znakomita tłumaczka literatury niemieckojęzycznej, Susan Bernofsky, amerykańska tłumaczka i edytorka jego mikrogramów, Reto Sorg, szef Robert Walser Zentrum, a także Werner Morlang, jeden z „deszyfrantów” mikrozapisków Walsera. Dyskusję prowadzili tłumacze pierwszego polskiego wyboru tych osobliwych tekstów: germaniści z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu Łukasz Musiał i Arkadiusz Żychliński. Tematyka walserowska przewijała się także przez program następnych dni Festiwalu.

Uroczystości oficjalnego otwarcia Festiwalu Conrada towarzyszyło europejskie prawykonanie opery „Itamar spotyka Królika” Yoniego Rechtera do tekstu Dawida Grossmana – transmitowane na żywo w Programie 2 Polskiego Radia. Napisane ponad ćwierć wieku temu opowiadanie pióra jednego z najbardziej nośnych pisarzy postsyjonistycznej generacji, które można odczytywać podług rozmaitych kluczy, to nie tylko bajka dla dzieci z morałem, ale także bogata w znaczenia metafora, opisująca skomplikowane relacje izraelsko-palestyńskie, odwieczny konflikt dwóch nacji i możliwe sposoby jego zażegnania. Kompozycja Rechtera i Grossmana po raz pierwszy zabrzmiała w 2009 roku na scenie Auditorium Mann w Tel Awiwie, a 2 listopada – po raz pierwszy poza Izraelem – na scenie Opery Krakowskiej, gdzie przedstawili ją muzycy Sinfonietty Cracovii i Chór Polskiego Radia oraz soliści z Izraela, odtwórcy głównych ról: tenor Adi Cesare, (Itamar), bas Eli Gornstein, (Królik), a także sam David Grossman, który wystąpił w roli narratora opowieści. Tekst Grossmana, naznaczony doświadczeniem straty i tęsknotą za równowagą i porządkiem pradawnego pokoju, okazał się doskonałą ilustracją tegorocznej idei Festiwalu Conrada. Dawid Grossman, autor wielu powieści, był także jednym z bohaterów drugiego dnia festiwalu, a spotkanie z nim poprowadziła Karolina Szymaniak, literaturoznawczyni i tłumaczka.

W drugim dniu Festiwalu odbyła się także dyskusja pod tytułem „Literatura globalna: szanse i zagrożenia” z udziałem przedstawicieli i animatorów życia literackiego w Polsce (Grzegorz Gauden, dyrektor Instytutu Książki), Szkocji (Nick Barley, dyrektor Międzynarodowego Festiwalu Książki w Edynburgu) oraz Indii (Namita Gokhale, dyrektorka Międzynarodowego Festiwalu Literatury Jaipur, pisarka i wydawca) pozwoliła skonfrontować indywidualne punkty widzenia.

O szansach, jakie niesie ze sobą powieść współcześnie w lokalnej kulturze, mieliśmy okazję posłuchać podczas dyskusji „Teraz powieść” z udziałem młodych prozaików polskich. Dokonania Agnieszki Drotkiewicz, Marty Dzido, Jerzego Franczaka i Ignacego Karpowicza pozwalają co najmniej z zainteresowaniem przyglądać się rozwojowi polskiej prozy.

Język indywidualny w zderzeniu z językiem kulturowym był tematem popołudniowego spotkania z trzema niezwykłymi pisarkami – izraelską Zeruyą Shalev, szwajcarską Fleur Jaeggy, indyjską Namitą Gokhale. Prowadząca, Beata Stasińska, szeroko komentowała i obficie cytowała teksty bohaterek spotkania, zwracając m.in. uwagę na sytuację kobiety w rolach społecznych oraz na problem pisarstwa feministycznego i ograniczeń, które stawia tego rodzaju odróżnienie. Sporą publiczność zgromadził także wykład Andre Rouille’a, historyka fotografii, na temat też zawartych w książce „Fotografia. Między

dokumentem a sztuką współczesną” (polskie wydanie w 2007 roku). Komentator i teoretyk fotografii rozważał różnice między fotografią cyfrową i srebrzystą, wprowadzając słuchaczy w szeroki kontekst nie tylko zmiany technologicznej, ale również współczesnego dyskursu estetyki czy – ściślej rzecz biorąc – szeroko pojętych problemów zatrzymania i utrwalania. Międzynarodowe grono gości drugiego dnia Festiwalu uzupełnili swoimi osobami Matteo Terzaghi (wykład o Robercie Walserze), Alberto Manguel (wykład o twórczości patrona Festiwalu Josepha Conrada), Walter Benn Michaels, który w panelu prowadzonym przez Jana Sowę rozmawiał z Pawłem Śpiewakiem o sporze lewicy z liberalizmem, oraz prezentująca swoją poezję Miriam van Hee, a dzień zakończył pokaz festiwalowy filmów braci Quai w kinie Pod Baranami.

Trzeci dzień Festiwalu rozpoczęła dyskusja „o przekładzie na przykładzie” z udziałem znakomitych tłumaczy literatury: Jerzego Czecha, Leszka Engelkinga, Anny Wasilewskiej i Andrzeja Kopackiego, moderowana przez Marcina Szustera. W tym dniu uczestnicy Festiwalu spotkali się także z „nielegalną Norweżką” – deportowaną z Norwegii i osiadłą w Krakowie młodą pisarką Marie Amelie, potem ponownie z Alberto Manguelem, który swoje czytelnicze credo wypowiedział na spotkaniu w pałacu Pod Baranami, gdzie był gościem spotkania zatytułowanego „Czytelnik doskonały” i mówił o czytaniu, słuchaniu, literackich pasjach i przygodach intelektualnych, których celem jest tworzenie wspólnej przestrzeni rozmowy; z Michałem Friedem, który w MOCAK-u dzielił się ze słuchaczami swoimi myślami o nowoczesnej fotografii; i wreszcie ze Stevem Sem Sandbergiem, który stał się z Jackiem Leociakiem w wymianie poglądów na temat fikcji i faktografii w literaturze historycznej na spotkaniu zatytułowanym „Fikcja i Zagłada”.

Przedpołudnie czwartego, przedostatniego dnia Festiwalu wypełnił cykl debat pod wspólnym tytułem „Transformacje poezji”, poświęcony sztuce przekładu poetyckiego, prowadzonych przez Annę Schlossbauer z udziałem Francice Clavien, Marcina Kurka, Vanni Bianconiego, Joanny Wajs i Jacka Dehnela, oraz panel „Człowiek, który śpi” poświęcony twórczości Georges’a Pereca z udziałem Anny Wasilewskiej, Wawrzyńca Brzozowskiego. Punktem wyjścia debaty z udziałem Andrieja Chadanowicza, Susan Bernofsky, Andersa Bodegarda i Adama Pomorskiego były niebezpieczne – choć jakże przecież fascynujące i pociągające – relacje między przekładem a polityką. Spotkanie ze „zbiegiem z okoliczności” – Januszem Rudnickim (uczestniczyła w nim również Dorota Segda, która odczytała fragmenty tekstów pisarza) pełne było różnorakich opowieści m.in. z Krakowem w tle, a Wojciech Bonowicz gościł w Lochu Camelot Justynę Bargielską na spotkaniu „Dating session”, poświęconym jej twórczości poetyckiej oraz nominowanemu do tegorocznej nagrody Nike zbiorowi opowiadań pt. „Obsoletki”. Tematowi tłumaczeń literatury poświęcona była także prezentacja trójjęzycznego pisma „radar” z udziałem Kateriny Babkiny, Nory Gomringer i Joanny Lech, a Eva Hoffman, anglojęzyczna pisarka polskiego pochodzenia, opowiadała o swym przechodzeniu z kultury polskiej do kultury amerykańskiej i brytyjskiej. Roberto Calasso – kolejny z gości Festiwalu, który zakończył przedostatni dzień Festiwalu – na literaturę patrzył przez pryzmat przenikania i wyzwania, jakie stawia ona pragnącym poznać inne kultury.

Spotkanie z pisarzem poprowadzili Stanisław Kasprzyśiak i Ireneusz Kania – tłumacze i znawcy jego twórczości, którzy nakreślili słuchaczom portret pisarza i jego twórczości. Ostatni, piąty dzień III Festiwalu Conrada rozpoczęły spotkania z polskimi autorami: Markiem Bieńczykiem, Mariuszem Trelińskim i Manułą Gretkowską. Po nich Maciej Zaremba, czuły i wnikliwy reportażysta mieszkający na stałe w Szwecji, był gościem spotkania prowadzonego przez Michała Olszewskiego, którego tematem była eugenika – temat wydanej w tym roku w Polsce książki Zaremby pt. „Higieniści”. Część rozmowy z Zarembą poświęcona była również zbiorowi reportaży „Polski hydraulik”. Janusz Głowacki – bohater spotkania zamykającego Festiwal w niedzielny wieczór 7 listopada, które przyciągnęło tłum czytelników – mówił o swojej sytuacji po wyjeździe z Polski na początku lat 80. Emigracja była dlań rozpoczęciem nowego życia w wieku czterdziestu lat. Pisarz opowiadał o niełatwych początkach swojej kariery w Ameryce, przełom nastąpił dopiero wówczas, gdy teksty Głowackiego zarekomendował Arthur Miller. Jego sukces – także finansowy – nadszedł wraz z wystawieniem jego sztuk: „Antygona w Nowym Jorku” i „Polowanie na karaluchy”. W pewnym momencie teksty Głowackiego wystawiało 50 teatrów w Stanach.

W ramach tradycyjnie wpisanych w program Festiwalu pasm teatralnego, filmowego i muzycznego uczestnicy tegorocznej edycji mieli okazję zobaczyć w Starym Teatrze spektakl nad podstawie prozy Josepha Conrada pt. „Koprofagi, czyli znieprawidzeni, ale niezbędni” w reżyserii Jana Klaty, wziąć udział w

pokazie filmów braci Quay, w koncercie Tomasza Budzyńskiego i przyjaciół, które poprzedziło spotkanie prowadzone przez Andrzeja Stasiuka, a w ramach pasma akademickiego – wysłuchać dwóch niezwykle ciekawych wykładów na temat pisarstwa Conrada – Alberto Manguela oraz Michaela Frieda. Tradycyjnym elementem Festiwalu były także „Lekcje czytania”: w Pawilonie Wyspiańskiego licealiści czytali z Grzegorzem Jankowiczem „Mikrogramy” Roberta Walsera. W Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Krakowie – „Kopistę Bartleby” Mellville’a z prof. Tadeuszem Sławkiem, wiersze Philipa Larkina: „W domu jest tyle smutku”, „Wielki, chłodny sklep”, „Pan Bleaney” z Jackiem Dehnelem oraz „Jądro ciemności” Josepha Conrada w nowym przekładzie z jego autorką Magdą Heydel. Nowością była „Lekcja czytania” dla 10–12-latków z Joanną Olech, z którą młodzi czytelnicy dzielili się swoimi refleksjami z lektury książek Astrid Lindgren: „Pippi wchodzi na pokład”, „Pippi na południowym Pacyfiku” i „Pippi Pończoszanka”. Wśród nowych form spotkań wprowadzonych podczas tej edycji Festiwalu znalazły się audycja radiowa na żywo pt. „Hakol Zorem” („Wszystko Płynie”), zrealizowana z Studiu S5 Radia Kraków, która prowadziła Dubi Lenz – izraelski dziennikarz radiowy, autor wielce popularnych i ciekawych audycji poświęconych „muzyce świata”; instalacja „Nieopowiedziana historia” indyjskiego malarza i performerka Naresha Kapurii włączona w wystawę sztuki artysty, której wernisaż w galerii Jana Siuty stanowił imprezę towarzyszącą Festiwalu, a także recital poetycki zatytułowany „Popoezja” brytyjskiego poety Briana Pattena, który wraz ze swoimi tłumaczami Adamem Zdrodowskim, Wojciechem Bonowiczem i Grzegorzem Jankowiczem prezentował swoje wiersze, i „Pies Odysa – esej na głos i kontrabas” Tadeusza Sławka i Bogdana Mizerskiego.

Tak jak w latach poprzednich Festiwal poprzedziło wydanie cyklu 4 dodatków „Tygodnika Powszechnego” w serii CONRAD, które następnie połączone zostały w książkę programową Festiwalu. Strategicznymi partnerami Festiwalu były: „Tygodnik Powszechny” oraz XV Targi Książki w Krakowie. Z Festiwalem współpracowało ponadto 50 partnerów instytucjonalnych, krajowych i zagranicznych w tym: Ambasada Izraela, Ambasada Szwajcarii, Ambasada RP w New Delhi, Ambasada Indii w Warszawie, Konsulat USA, Konsulat i Instytut Francuski, Instytut Włoski, szwajcarski program Swiss Lab, Pro Helvetia i Robert Walser Zentrum w Bernie Szwajcarskim, Edinburgh International Book Festival, Jaipur Literature Festival oraz ponad 20 patronów medialnych. Trzecia edycja Festiwalu została także wpisana do oficjalnego kalendarza najważniejszych wydarzeń polskiej prezydencji w UE oraz uzyskała patronat honorowy Prezydenta RP.

Projekt realizowany był przy wsparciu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Wydarzenia Artystyczne – Literatura.

2. Miłosz & After – polsko-amerykański projekt naukowo-poetycki

Projekt „Miłosz & After” obejmował czterodniowe obchody rocznicy urodzin Czesława Miłosza w Chicago (USA) w formie łączącej konferencję naukową z minifestiwalem literackim. Jego celem było przypomnienie i utrwalenie obecności Miłosza w Ameryce. W rezultacie realizacji projektu w Chopin Theatre – znanym, niezależnym ośrodku kulturalnym w Chicago prowadzonym przez Zygmunta Dyrkacza i Lelę Headd i uznanym przez „Chicago Tribune”, najpoważniejszy dziennik chicagowski, za jedną z kilkunastu najważniejszych instytucji kulturalnych w mieście – odbył się w dniach 30.09. – 3.10.2011 festiwal poetycki „After Miłosz”, największa w Roku Miłosza prezentacja polskiej poezji w Stanach Zjednoczonych, o formule łączącej literaturę – tu poezję – z innymi sztukami, z którymi zachodzą wzajemne inspiracje i powiązania.

Zgodnie z założeniami projekt połączył w sobie 2 części.

Część poetycko-artystyczna (pierwszy, trzeci i czwarty dzień Festiwalu), w ramach której odbyły się uroczyste obchody setnych urodzin Czesława Miłosza, prezentacje poezji Justyny Bargielskiej, Marzanny Bogumiły Kielar, Tomasza Różyckiego, Piotra Sommera i Adama Zagajewskiego oraz wręczenie prestiżowej nagrody Found in Translation, której laureatami byli Clare Cavanagh i Stanisław Barańczak, a także prezentacja literatury w John M Flaxman Library Special Collections, (The School of The Art Institute of Chicago) i pikietą poetycka na ulicach Chicago pt. „Is this poem legal” z udziałem Zenona Fajfera i Katarzyny Bazarnik.

W pierwszym dniu festiwalu – 30.09.2011 odbyła się ceremonia otwarcia w formie „Urodzin Czesława Miłosza”, ze wstępem gospodarza Festiwalu – dyrektora Chopin Theatre Zygmunta Dyrkacza oraz pomysłodawcy i dyrektora Festiwalu prof. Michała Pawła Markowskiego i okolicznościowymi, „urodzinowymi” wystąpieniami organizatorów oraz najważniejszych gości.

Urodziny uświetnił koncert jazzowy Januszkiewicz Jazz Trio oraz recital chopinowski pianistki Chenyang Xu.

Po koncercie odbył się, przyjęty z wielkim zainteresowaniem gości i uczestników Festiwalu – pokaz filmu „Czarodziejska Góra – Amerykański portret Czesława Miłosza” (The Magic Mountain: An American Portrait of Czesław Miłosz) w reżyserii Marii Zmarz-Koczanowicz, ze scenariuszem Andrzeja Franaszka i Jerzego Illga.

W drugim dniu Festiwalu, w jego części naukowej, która wypełniła większość tego dnia, miała miejsce konferencja zatytułowana „Miłosz in/on America”, w ramach której odbył się szereg kolokwium z udziałem najznamienitszych znawców twórczości Miłosza w USA tłumaczy polskiej literatury oraz wybijających się krytyków literackich młodszego pokolenia w Ameryce: Clare Cavanagh (Northwestern University), Orena Izenberga (University of Illinois at Chicago), Miry Rosenthal (Stanford University), Bożeny Shallcross (University of Chicago), Benjamin Paloffa (University of Michigan), Stephen Burta (Harvard University), Christiny Pugh (University of Illinois at Chicago).

Kolokwia te miały formę krótkich (20-30 minutowych) indywidualnych wykładów każdego z dwójga prowadzących, a następnie ich dialogu, także z udziałem publiczności zadającej pytania i komentującej ich wypowiedzi. Moderatorami konferencji było dwoje profesorów University of Illinois at Chicago: Jennifer Ashton (Department of English) i Michał Paweł Markowski (Stefan and Lucy Hejna Chair in Polish Language and Literature, Slavic and Baltic Languages and Literatures).

Zwieńczeniem konferencji była wieczorna dyskusja panelowa pt. „Only my reverence shall save me” z udziałem najważniejszych gości Festiwalu Charlesa Simica i Philipa Levine’a – amerykańskich poetów laureatów, oraz Adama Zagajewskiego, moderowana przez Stephen Burta. Uczestnicy opowiadali o swoich fascynacjach Miłoszem i jego poezją, czytali jego i swoje wiersze, oraz poszukiwali w swojej twórczości miłoszowskich inspiracji. Dzień ten zakończył dwugodzinny poetycko-jazzowy recital Patricii Barber – jednej z najciekawszych kompozytorek, pianistek i śpiewaczek jazzowych na świecie, która wystąpiła z towarzyszeniem kontrabasisty Patrica Mulcahy.

W trzecim dniu festiwalu odbyły się prezentacje poezji wielopokoleniowej reprezentacji polskich poetów „po Miłoszu”, których kuratorem i moderatorem był Grzegorz Jankowicz. Uczestniczyli w nich (kolejno) Adam Zagajewski, który prezentował wybór swoich wierszy w dwóch wersjach językowych: polskiej i w tłumaczeniach na język angielski, Marzanna Bogumiła Kielar i Tomasz Różycki, którzy czytali swoje wiersze w języku polskim, a tłumaczenia prezentowała ich tłumaczka Myra Rosenthal, a następnie Justyna Bargielska (z tłumaczem Benjaminem Paloffem) i Piotr Sommer.

W program Festiwalu włączona ceremonia wręczenia nagrody Instytutu Książki, Instytutu Kultury Polskiej w Londynie, Instytutu Kultury Polskiej w Nowym Jorku oraz Wydawnictwa W.A.B. FOUND IN TRANSLATION AWARD, przyznawanej dorocznie tłumaczowi/tłumaczom najlepszemu w minionym roku kalendarzowym przekładu literatury polskiej na język angielski, który ukazał się w formie książkowej Wzięli w niej udział jego goście i uczestnicy. Nagrodę w imieniu swoim oraz współlaureata Stanisława Barańczaka odebrała Clare Cavanagh. Cavanagh i Barańczaka nagrodzono za przekład tomiku wierszy pt. „Tutaj” Wisławy Szymborskiej, opublikowanego w USA w 2010 r. Laureatka odebrała nagrodę z rąk Grzegorza Gaudena, dyrektora Instytutu Książki, i Davida Goldfarba z Instytutu Kultury Polskiej w Nowym Jorku.

W czwartym, ostatnim dniu Festiwalu w John M Flaxman Library Special Collections w School of The Art Institute of Chicago odbyły się wykład i prezentacja liberatury – twórczości Katarzyny Bazarnik i Zenona Fajfera, zatytułowana: LIBERATURE: POETRY OF THE BOOK. Po wykładzie odbył się – z udziałem wykładowców i publiczności – happening: pikietki poetycki na Wabash Avenue, jednej z głównych ulic Chicago, zatytułowany PICKETING POEM: LIBERATURE ON THE STREETS. Uczestnicy w zaprojektowanych przez Fajfera i Bazarnik „poetyckich T-shirtach” (z napisami: „Is this poem legal?” – Czy ten wiersz jest legalny?, „Are you carrying any illegal words?” – Czy posiadasz jakieś nielegalne słowa?, „What illegal words do you use?” – Jakich nielegalnych słów używasz?, „Do you have a poets permit?” – Czy masz pozwolenie na wiersz?) Nadspodziewanie, forma i czas tej akcji współgrały z największymi od lat 60. protestami społecznymi „oburzonych”, przetaczającymi się właśnie przez Amerykę. Po zakończeniu pikietki Zenon Fajfer spotkał się jeszcze ze studentami Columbia College wygłaszając tam wykład pt. LIBERATURE IN TEN LETTERS.

We wszystkich 16 festiwalowych imprezach udział wzięło łącznie ponad 500

osób, w tym studencji University of Illinois at Chicago, osoby ze środowiska związanego z UIC oraz innymi środowiskami naukowymi, reprezentowanymi m.in. przez wyżej wymienionych uczestników i osoby im towarzyszące (Stanford, Harvard, University of Michigan), oraz ze środowisk polonijnych.

Podsumowaniem projektu była publikacja dodatku „Tygodnika Powszechnego” zatytułowanego „After Miłosz” zawierającego relację z festiwalu oraz zapis najważniejszych wydarzeń.

Współorganizatorem Festiwalu była Katedra Języka i Literatury Polskiej Wydziału Języków i Literatur Słowiańskich i Bałtyckich na Uniwersytecie Illinois w Chicago.

Projekt realizowany był przy wsparciu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Wydarzenia Artystyczne – Miłosz 2011-Promesa.

3. Kontynuacja akcji społecznej „Lekcje czytania z...”, „Lekcje czytania z...” to projekt Fundacji, któremu patronuje „Tygodnik Powszechny”, zorientowany na promocję literatury i czytelnictwa, prowadzony nieprzerwanie przez ponad 2 lata. „Lekcje...” łączą się poniekąd z projektem Festiwalu Conrada, jako że pomysł na wspólne czytanie literatury przez jej twórców i znawców oraz młodzież licealną zrodził się w czasie jego pierwszej edycji. Wtedy też odbyły się 4 pierwsze „Lekcje czytania” w czasie kolejnych dni Festiwalu, podobnie było podczas drugiej i trzeciej edycji Festiwalu. „Lekcje czytania” to rodzaj spotkania warsztatowego, dyskusji, w której aktywnie uczestniczą uczniowie, a prowadzący nie tyle objaśnia im wybrany i przeczytany wcześniej przez uczestników tekst, ile prowadzi z uczniami dialog, wspólnie konstruując pytania dotyczące lektury. Prowadzą je: pisarze, krytycy literaccy, profesorowie literatury, eseiści, tłumacze. „Lekcje czytania” przeznaczone są przede wszystkim dla licealistów. Warunkiem uczestnictwa w lekcjach jest przeczytanie zadanego tekstu, który zwykle nie jest jedną z lektur szkolnych, i gotowość wzięcia czynnego udziału w rozmowie na jego temat. „Lekcje czytania” mają pobudzić rozwój czytelnictwa wśród młodych ludzi, w szczególności tych o uzdolnieniach literackich i szerokich zainteresowaniach, pokazać im możliwości innego spojrzenia na literaturę, rozbudzić w nich potrzebę kontaktu z literaturą polską i światową. Radę patronacką „Lekcji czytania z...” tworzą profesorowie: Stanisław Bereś, Grażyna Borkowska, Alicja Brodzka-Wald, Stefan Chwin, Przemysław Czaplinski, Inga Iwasiów, Krzysztof Kłosiński, Michał Paweł Markowski, Anna Nasiłowska, Ryszard Nycz, Paweł Próchniak oraz Piotr Śliwiński. Miasta, w których odbyły się „Lekcje...” (w niektórych więcej niż jeden raz) to m.in.: Kraków, Brzesko, Żywiec, Września, Szczecin, Poznań, Gdańsk, Rybnik, Warszawa, Toruń, Piekary Śląskie, Jarosław, Gniezno, Wałbrzych, Drezdenko, Katowice, Jasło, Tuchów, Giżycko, Elk, Pszczyna, Tarnobrzeg, Bydgoszcz, Bytom, Wałbrzych. W dotychczas przeprowadzonych „Lekcjach czytania” wzięło udział blisko 4000 licealistów, a prowadzili je m.in.: Stefan Chwin, Marek Bieńczyk, Piotr Śliwiński, Michał Paweł Markowski, Grzegorz Jankowicz, Andrzej Skrendo, Przemysław Czaplinski, Inga Iwasiów, Stanisław Bereś, Paweł Próchniak, Dariusz Nowacki, Michał Olszewski, Hieronim Chojnacki, Piotr Michałowski, Wojciech Bonowicz, Antoni Smuszkiewicz, Jan Ciechowicz, a w roku 2011 do grupy prowadzących dołączyli: Andrzej Franaszek, Artur Madaliński, Bartosz Dąbrowski, Danuta Dąbrowska, Jacek Dehnel, Jarosław Ławski, Jerzy Franczak, Jerzy Madejski, Joanna Olech, Karol Maliszewski, Katarzyna Szopa, Magdalena Heydel, Marta Gibińska, Michał Bardel, Stanisław Bortnowski, Tadeusz Sławek i Zbyszek Dymarski. Czytano teksty m.in.: Kafki, Conrada, Białoszewskiego, Różewicza, Świetlickiego, Schulza, Goldinga, Gombrowicza, Miłosza, Herberta, Lema, Kapuścińskiego, Iwaszkiewicza, Nałkowskiej, Andersena, Tischnera, Sapkowskiego, Wata, Mrożka, Tokarczuk, Słowackiego, Calvino, Walsera, Larkina, Szekspira, Bikont, Barańczaka, Melville’a, Różewicza, Tischnera, Hartwig, Carvera, a także Astrid Lindgren i braci Grimm. W ciągu ponad 2 lat (od listopada 2009 do grudnia 2011) odbyło się ponad 100 „Lekcji czytania”. W roku 2010 akcję wspierało Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W roku 2011 wsparcia tego niestety nie udzielono, w związku z czym Fundacja organizowała „Lekcje” w mniejszej skali, finansując je z własnych środków i poszukując partnera poprzez łamy „Tygodnika Powszechnego”. We wrześniu 2011 r. na apel o pomoc odpowiedział Uniwersytet Łódzki, który wsparł akcję finansowo i organizacyjnie oraz zaangażował się w jej promocję, dzięki czemu w roku 2011 możliwe było przeprowadzenie łącznie ponad 40 lekcji.

4. Miłosz jak świat – cykl dodatków „Tygodnika Powszechnego”

W ramach tego projektu ukazały się 3 dodatki „Tygodnika Powszechnego”, współwydawane przez Fundację i wydawcę „Tygodnika Powszechnego”, o formie magazynu: 24-kolumnowej wkładki o nowym formacie 23 x 28,5 cm, osobno zszywanej i insertowanej do wszystkich egzemplarzy wydania głównego „TP”, drukowanej w technologii offsetowej, w pełnym kolorze, na szlachetnym papierze o gramaturze 75g/m². Każdy z dodatków był poświęcony pewnego kręgowi tematów, któremu umownie odpowiadał jeden z krajów przemierzanych przez Czesława Miłosza w czasie swego życia, tej osobistej historii XX stulecia, i powiązany był z jednym z ważnych wydarzeń Roku Miłosza.

Fotografie publikowane w Magazynie „Miłosz jak świat” pochodziły z projektu fotograficznego „Zaczynając od moich ulic”, zrealizowanego przez czterech fotografów: Kubę Dąbrowskiego, Andrzeja Kramarza, Wojciecha Nowickiego i Łukasza Trzczińskiego. Autorzy, jak pisze o projekcie Michał Olszewski, „podjęli próbę odczytania twórczości Czesława Miłosza poprzez fotografię. Podążając literackimi tropami, podjęli dyskurs ze światem Miłoszowskim, którego dwa bieguny – wyobcowanie i zakorzenienie – określają dziś także każdego z nas. Przestrzeń pomiędzy nimi wypełnili pytaniami: o bliskich i obcych, o język własny i ten nabyty, o pamięć i zapominanie”.

Pierwszy wydanie dodatku „Miłosz jak Świat” zatytułowane „Szukanie ojczyzny” ukazało się 29 czerwca 2011, wraz z numerem 27 „Tygodnika Powszechnego” – data wydania 3 lipca 2011, w sprzedaży 29 czerwca – 5 lipca, w okresie obchodów setnej rocznicy urodzin Poety przypadającej na 30.06.2011.

W pierwszym Magazynie padają pytania o przynależność narodową, spór o „polskość” czy „litewskość” pisarza, o współczesne napięcia polityczne i konieczność dialogu na pograniczu państw i kultur, ale też o sytuację poety postawionego wobec potrzeb zbiorowości. Wśród autorów są m.in. Adam Zagajewski, Krzysztof Czyżewski, Andrzej Mencwel i Marek Zaleski, a także...

Anna i Jerzy Turowiczowie w nigdy wcześniej niepublikowanym wywiadzie. Dodatek redagował Andrzej Franaszek, autor biografii Miłosza, a autorem zamieszczonych na jego łamach zdjęć z pleneru na Litwie, pochodzących z projektu fotograficznego „Zaczynając od moich ulic”, Wojciech Nowicki, fotograf, eseista i pisarz.

„Jakkolwiek krajać ciasto polskiej poezji, trzeba zaczynać od środka z lukrowanym napisem »Miłosz« i dopiero potem ciąć wedle innych projektów, tradycji, języków. Jest właśnie tak: Miłosz i Przyboś, Miłosz i Wat, Miłosz i Szymborska, Miłosz i Białoszewski, Miłosz i Herbert, Miłosz i Różewicz” – pisze Michał Paweł Markowski po lekturze „Wierszy wszystkich” Czesława Miłosza. W eseju „Tęsknota do monumentu” krytyk zastanawia się nad pułapką, w którą wpadła jego zdaniem twórczość noblisty: „Miłosz, ustawiając poetycką polszczyznę, wymyślił ją całkiem na nowo, wyprowadził z życia i umieścił w językowym niebie, z dala od ziemi, na której mówi się inaczej: zwykłej, codziennej, mozolnej. Jest to temat na osobny esej: jak Miłosz, krytykując sztukę dla sztuki, poezję dla poezji samej, sam, kuchennymi schodami, wkraczał w jej przestrzeń. Tu powiem tylko tyle, że kiedy podejmuje się pracę oczyszczania języka, ociosywania z codziennych, nieładnych naleciałości, podejmuje się jednocześnie wielkie ryzyko odklejania od języka, któremu się tak gorliwie służy. Poezja Miłosza nieustannie z tym ryzykiem się boryka. Jest tak, jakby zmierzając do esencji polszczyzny, Miłosz równocześnie pozostawiał poza swoim objęciem wielkie obszary zwykłego doświadczenia mowy”.

Świat Miłosza to szlaki jego tyleż życiowych, co intelektualnych wędrówek – od litewskich Szetejni, poprzez Wilno, Warszawę, Paryż, Kalifornię, po Kraków późnej starości. Droga pytań: o nacjonalizm i patriotyzm, Holocaust, komunizm, emigrację, cywilizację konsumpcyjną, erozję rzeczywistości religijnej...

„Tygodnik” chce przemierzyć te właśnie ścieżki. Myśląc wraz z Miłoszem, czasem zaś przeciw niemu, poszukać tego, co nieznanego i nowego. A przede wszystkim tego, co ważne i w naszej teraźniejszości pomocne.

Wydanie drugie magazynu „Miłosz jak świat”, zatytułowane „Widzenia nad Zatoką San Francisco” ukazało się 28 września 2011, wraz z numerem 40 „Tygodnika Powszechnego” – data wydania 2 października 2011, w sprzedaży 28 września – 4 października.

Wydanie to wraz z przygotowaną specjalnie wersją skróconą w języku angielskim było – oprócz standardowych kanałów dystrybucyjnych – rozpowszechniane wśród gości i uczestników Festiwalu After Miłosz w Chicago, współorganizowanego przez wykonawcę zadania i Katedrę Języka i Literatury Polskiej na Wydziale Języków i Literatur Słowiańskich i Bałtyckich, Uniwersytetu Illinois w Chicago (Stefan and Lucy Hejna Chair in Polish Language and Literature, Slavic and Baltic Languages and Literatures, University of Illinois at Chicago).

W wydaniu tym, autorzy sięgając do doświadczeń Miłosza, zastanawiają się nad problemami zupełnie współczesnymi.

„Gdy pod koniec 1960 r. Czesław Miłosz wylatywał z Francji do Stanów Zjednoczonych, by podjąć pracę na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley, nie spodziewał się, że amerykański rozdział jego życia potrwa ponad trzy dekady.

(...) Jeżeli jednak owi podróżni wyobrażali sobie ówczesne życie autora »Ocalenia« jako spełniony sen, mylili się głęboko. Aż do Nagrody Nobla w 1980 r. Miłosz pozostawał w Ameryce poetą mało znanym, z trudem torującym sobie drogę do anglojęzycznego czytelnika. Zakazany w Polsce, mający niewielkie grono odbiorców na emigracji, zmagał się z samotnością i poczuciem niespełnienia” – tak w tematy kolejnego tego wydania wprowadza czytelników Andrzej Franaszek, autor biografii poety.

„40 lat, które Miłosz spędził na Zachodnim Wybrzeżu, przyniosło dowody jego stałego zaangażowania w kulturę amerykańską, zaś nagroda Nobla dała mu niezwykłą możliwość ponownego przepisania swojego życia w innym języku, na innym kontynencie, poprzez amerykańskie przekłady” – opowiada Clare Cavanagh, historyk literatury, tłumaczka, laureatka Found in Translation Award za rok 2010.

O funkcjonowaniu polskiej poezji na rynku amerykańskim pisze Piotr Florczyk, tłumacz i wydawca, przekonując, iż „możliwości promocji poezji są w USA niemalże nieskończone”.

W kontrapunkcie z tym głosem utrzymany jest szkic „Made in USA” Benjamin Paloffa, wykładowcy z Uniwersytetu w Michigan, który wskazuje, że gdy w Polsce wyraźnie rozróżnia się między literaturą rodzimą i obcą, w Stanach dzieła przełożone na język angielski stają się automatycznie częścią kultury amerykańskiej: „Z chwilą, gdy polska poezja ląduje na półkach naszych księgarń, staje się naszą poezją”.

Lata kalifornijskie to w życiu Miłosza czas intensywnej pasji religijnej. O duchowym portrecie pisarza i jego słynnym eseju „Ziemia Ulro” rozmawiają Ireneusz Kania, znawca buddyzmu i kabały, oraz Tadeusz Sławek, filozof, autor prac poświęconych Williamowi Blake’owi i Henry’emu Davidowi Thoreau. Kania podkreśla m.in. zupełną odmienną, wręcz demoniczną Ameryki na tle europejskiej spuścizny kulturowej, Sławek zaś charakteryzuje relacje Miłosza z amerykańską kontrkulturą.

O stosunku Miłosza do kultury masowej pisze historyk kina Tadeusz Lubelski, koncentrując się na jego ocenie współczesnego filmu, które zdaniem poety „staje się »fletem szczurołapa«, obiecującym ludziom »błogie wieczory / z puszką piwa przed telewizyjnym ekranem«, zaś jego odbiorcy zachowują się »jak barany prowadzone na rzeź«. Przywołując m.in. dzieła Bergmana, autor artykułu wskazuje też, iż „Miłosza nigdy nie opuściła myśl o kinie innym od tego, które zdominowało kinowe ekrany. Mądrzejszym, wrażliwszym, na pewien sposób metafizycznym. Powracała ona w jego twórczości w motywie odwijającej się taśmy filmowej, na której wszystko zostało utrwalone”.

W czasie spotkania z polskim Noblistą papież Jan Paweł II powiedział, że w swej poezji czyni on krok wprzód, w kierunku wiary i zaraz o krok się cofa. Miłosz odpowiedział pytaniem: czy dzisiaj poezję religijną można pisać inaczej? Dwie dekady później, w zupełnie nowym społecznym kontekście, stawiamy to pytanie na nowo, zapraszając do dyskusji poetów różnych pokoleń: Wojciecha Bonowicza, Piotra Matywieckiego i Dariusza Sośnickiego, oraz krytyka – Mariana Stalę. „Jaką mamy sytuację? Widzę dużo zabawy poezją, słowem, zabawą, która czasem ma drugie i trzecie dno, poważne. Bo głód poważnej problematyki nigdy nie znika” – przekonuje Wojciech Bonowicz, zaś Piotr Matywiecki wyznaje: „Jeżeli pisząc o tej dziwnej rzeczywistości, jaką jest Bóg, wchodzę w rutynę, wiem, że dokonuję aktu zdrady przeciwko temu, co najważniejsze. Tak więc sprawa Boga jest kamieniem probierczym mojej poezji”.

„Gdy szukamy poezji wybitnej, zdecydowanie łatwiej będzie nam ją odnaleźć poza granicami ortodoksji, w twórczości metafizycznej, a nie w sztuce konfesyjnej” – jest przekonany Dariusz Sośnicki, zaś Marian Stala dopowiada: „W ostatnich latach fascynują artyści, którzy się deklarują jako niewierzący, ale mówią o braku wiary z taką intensywnością, że paradoksalnie zdają się być twórcami religijnymi bardziej niż inni”...

Puentą tej dyskusji jest rozmowa z Charlesem Simikiem. Wybitny twórca, laureat Nagrody Pulitzera i tytułu Poety Laureata Biblioteki Kongresu USA, przedstawia swego na poły tylko ironiczne credo: „Lubię te wiersze, które z podejrzliwością odnoszą się do poetyckich uczuć i podniosłej retoryki. Gdy czytelnik spodziewa się papierowych kwiatów i sztucznych owoców, daję mu talerz kielbasek i pikli”. Drugie wydanie magazynu „Miłosz jak świat” ilustrowały pochodzące z projektu fotograficznego „Zaczynając od moich ulic” zdjęcia Andrzeja Kramarza z pleneru

w Stanach Zjednoczonych.

Trzecie wydanie magazynu „Miłosz jak świat” zatytułowane „Rodzinna Europa”, ukazało się 20 grudnia 2011, wraz z numerem 52 „Tygodnika Powszechnego” – data wydania 25 grudnia 2011, w sprzedaży 20 grudnia – 27 grudnia.

Wydanie to jest próbą odniesienia się do europejskiego rodowodu Miłosza.

Jednocześnie podsumowuje ono i zamyka Rok Miłosza.

Aleksander Schenker w tekście „Eliksir młodości” pisze o Miłoszowskiej „Rodzinnej Europie”. „Dzięki (niej) Miłosz mógł udokumentować swą przynależność do Europy Zachodniej oraz wytłumaczyć okoliczności, które doprowadziły go najpierw do zgody na przyjęcie posad w peerelowskich ambasadach, a później do rozstania się z nimi i pozostania na Zachodzie”.

Kolejne kolumny dodatku zajmuje rozmowa Andrzeja Franaszka z Andrzejem Stasiukiem: o Miłoszu, Europie, podróży i fascynacjach obu pisarzy. Mówi Stasiuk: „Przestrzeń jest dla mnie strasznie ważna. Jako kategoria religijna niemalże. Pobyt w Mongolii był dla mnie doświadczeniem mistycznym. Kiedy widzisz, że przed tobą jest 100 kilometrów pustki, ale tak pięknej, że nie widzialesz czegoś porównywalnego, to masz dotknięcie wymiaru, który cię przerasta kompletnie. Religijnie czy parareligijnie, ale też fizycznie i zmysłowo. Było gorąco i sucho, i miałem ochotę całkiem się rozebrać i wejść w to. Ocierać się. Iść przez step i czuć rozkosz”.

Na łamach tego wydania znajdują się także artykuły: „Barbarzyńca w ogrodzie” Andrzeja Franaszka o podróży Miłosza do Włoch; Marty Wyki o korespondencji Miłosza z Albertem Camus; Grzegorza Jankowicza o intelektualnym sporze Miłosza i Alaina Bidou w tekście „Czyja mowa?”. Rozmowa ze Sławomirem Sierakowskim, redaktorem „Krytyki Politycznej”, o nieuniknionej roli wieszacza, o alienacji, braku poczucia przynależności. Wydanie to zamyka Piotr Śliwiński tekstem „Miłoszowe ciemności”: „Nie ma Miłosza bez tej zakazanej rozpacz, spowodowanej przez uciekający świat, nieustępujący „żadnym naszym błaganiom””.

Trzecie wydanie magazynu „Miłosz jak świat” ilustrowały pochodzące z projektu fotograficznego „Zaczynając od moich ulic” zdjęcia Kuby Dąbrowskiego z plenerów europejskich.

Treść wszystkich trzech wydań magazynu rozpowszechniana była, i nadal pozostaje, przez serwis internetowy „Tygodnika Powszechnego” na podstronach: www.tygodnik.com.pl/milosz-jak-swiat-1, www.tygodnik.com.pl/milosz-jak-swiat-2, www.tygodnik.com.pl/milosz-jak-swiat-3 oraz w wersji pdf (e-gazetowej w serwisach www.egazety.pl, www.eprasa.pl i www.e-kiosk.pl).

Projekt realizowany był przy wsparciu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Wydarzenia Artystyczne – Miłosz 2011- Promesa.

5. Publikacja specjalnego dodatku historycznego „Tygodnika Powszechnego” pod tytułem „Oczy aliantów”.

Przedmiotem tego projektu było współwydanie przez Fundację we współpracy z wydawcą „Tygodnika Powszechnego” dodatku z serii Historia w „Tygodniku” zatytułowanego „Oczy Aliantów”, poświęconego polskiemu wywiadowi w okresie II wojny światowej. Ośmiostronicowy dodatek edukacyjny do „Tygodnika Powszechnego” ukazał się wraz z wydaniem wielkanocnym „TP”.

Na łamach tego dodatku znalazły się następujące materiały:

1. Artykuł wstępny Wojciecha Pięciaka pt. „Polski wywiad w czasie II wojny światowej”

2. Wywiad Patrycji Bukalskiej z Janem Ciechanowskim, historykiem, wiceprzewodniczącym polsko-brytyjskiej komisji historycznej, powstańcem warszawskim, dwukrotnie odznaczonym krzyżem walecznych, autorem książek o powstaniu (w języku polskim, angielskim i japońskim), zatytułowany „Oczy aliantów”.

3. Wywiad Andrzeja Brzezieckiego z dr. hab. Rafałem Wnukiem, pracownikiem Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku i wykładowcą KUL, członkiem polsko-brytyjskiej komisji historycznej, pt. „Brutus i Overlord”

4. Artykuł Marii Małaśnickiej-Miedzianogórskiej o „Felicji” – działającej pod takim kryptonimem w okupowanej Danii pod dowództwem 31-letniego Polaka i 21-letniej Dunki Polskiej Organizacji Wywiadowczej (ten artykuł znalazł się w okresie świątecznym w okienku „polecamy” na stronie głównej www.onet.pl i osiągnął znakomity wynik 170 tys. odsłon).

5. Wywiad Patrycji Bukalskiej z dr. Władysławem Bułhakiem, naczelnikiem Wydziału Badań Naukowych Biura Edukacji Publicznej IPN, pomysłodawcą i redaktorem antologii „Wywiad i Kontrwywiad Armii Krajowej” (wyd. IPN, Warszawa 2008).

6. Artykuł Patrycji Bukalskiej o Krystynie Wituskiej, żołnierzu AK, jednej z wielu pracujących dla polskiego wywiadu w czasie II wojny światowej kobiet, skazanej przez hitlerowców na śmierć i ściętej w Berlinie w roku 1942 w wieku lat 24.

7. Wywiad Patrycji Bukalskiej z prof. Keithem Jeffery, irlandzkim historykiem, specjalizującym się w dziejach Wielkiej Brytanii, wykładowcą na uniwersytecie w Belfaście, autorem szeregu książek, w tym opublikowanej w 2010 r. „The Secret History of MI6”, oficjalnej historii brytyjskiego wywiadu, obejmującej lata 1909-49, pt. „Agent zrobił swoje...”

8. Biogramy najważniejszych postaci polskiego wywiadu w czasach II wojny światowej: Mieczysława Słowikowskiego (pt. „Agent z Casablanki”), Michała Rybikowskiego (pt. „Szpieg ze Sztokholmu”), Haliny Szymańskiej (pt. „Agentka w Bernie”), Jerzego Iwanowa Szajnowicza (pt. „Szpieg z Salonik”) i Krystyny Skarbek (pt. „Sto funtów odprawy”), autorstwa Patrycji Bukalskiej i Wojciecha Pięciaka.

Ukazanie się powyższej publikacji przyczyniło się do upowszechniania wiedzy na temat wkładu polskiego wywiadu oraz polskich żołnierzy sił specjalnych, tzw. „Cichociemnych”, w zwycięstwo aliantów. Publikacja ukazała mało znane fakty z okresu II wojny światowej, przypomniła o 70. rocznicy pierwszego zrzutu „Cichociemnych” nad okupowaną Polską, przybliżyła szerzej nieznane postaci żołnierzy wywiadu, upowszechniając tym samym postawy patriotyczne. Projekt realizowany był przy wsparciu Ministerstwa Obrony Narodowej udzielonym w ramach Otwartego Konkursu Ofert, ogłoszonego przez Departament Wychowania i Promocji Obronności, oraz Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

6. „Polska–Rosja: rozmowa niekontrolowana – cykl 4 ośmiostronicowych dodatków do „Tygodnika Powszechnego” w druku (język polski) i w internecie (język polski i rosyjski – miniportal służący promocji Polski i debaty polsko-rosyjskiej w Rosji, realizowany przy współpracy z rosyjskimi portalami informacyjnymi)”.

Przedmiotem tego projektu było współwydanie przez Fundację we współpracy z wydawcą „Tygodnika Powszechnego” serii czterech dodatków na temat relacji polsko-rosyjskiej w serii zatytułowanej „Polska–Rosja: rozmowa niekontrolowana”, oraz utworzenia miniportalu w języku polskim i rosyjskim na stronie „Tygodnika Powszechnego” zawierającego ich zawartość w językach polskim i rosyjskim.

Projekt realizowany był w Krakowie, w Moskwie, gdzie stale współpracowała z nami redaktorka i tłumaczka Tatiana Kreczko, oraz Kijowie, gdzie mieszka i pracuje tłumaczka Lilia Kucharska. Dodatkowo spotkania promujące dodatki miały miejsce w Moskwie i St. Petersburgu. W ramach projektu ukazały zostały 4 dodatki „Tygodnika Powszechnego” połączone w cykl zatytułowany „Polska–Rosja: rozmowa niekontrolowana”. Ich zawartość przetłumaczona na język rosyjski została opublikowana w specjalnie utworzonym dwujęzycznym (i dwualfabetycznym) miniportalu w ramach serwisu internetowego „Tygodnika Powszechnego” www.tygodnik.onet.pl. Na łamach dodatków i miniportalu znalazły się teksty wielu wybitnych znawców tematyki polsko-rosyjskiej zarówno ze strony polskiej, jak i rosyjskiej.

Pierwszy z dodatków, zatytułowany „Młoda Rosja”, ukazał się wraz z „Tygodnikiem Powszechnym” nr 31/2011 datowanym na 31.07.2011 r. Dodatek dotyczył relacji polsko-rosyjskich w aspekcie historycznym, kulturowym, dialogu społecznego. Autorzy dodatku zastanawiali się, w jaki sposób nasze społeczeństwa (szczególnie ludzie młodzi, nieobciążeni „bagażem historycznym”) mogą ze sobą współpracować. Wieloletni dyrektor Instytutu Polskiego w Moskwie Hieronim Grała zwracał uwagę na cenne polskie przedsięwzięcia w dziedzinie kultury, natomiast Łukasz Adamski, pracownik Polsko-Rosyjskiego Centrum Dialogu i Porozumienia, mówił w wywiadzie udzielonym dla „TP” o potrzebie cierpliwości wobec Rosji i Rosjan. Dodatkowo wśród autorów dodatku znaleźli się: Katarzyna Kwiatkowska, Tomasz Mróz, Tomasz Kułakowski, Dmitrij Babicz.

Drugi z dodatków nosił tytuł „Z historią w tle” i ukazał się z „Tygodnikiem Powszechnym” nr 38/2011 z datą 18.09.2011 r. W dodatku tym polscy i rosyjscy publicyści zastanawiali się, co należy uczynić, by nasze społeczeństwa nie dzieliły już zaszłości historyczne. Jak sprawić, by historia nie była przeszkodą w polsko-rosyjskim pojednaniu. Wśród autorów dodatku znaleźli się: prof. Adam Daniel Rotfeld, przewodniczący Polsko-Rosyjskiej Grupy do Spraw Trudnych, Arsenij Rogiński, szef rosyjskiego Memoriału, prof. Andriej Riabow, pracownik Centrum Carnegie, prof. Andrzej de Lazari. W dodatku dyskutowane były problemy win Rosji wobec Polski i Polski wobec Rosji, narracji historycznej w

Rosji oraz recepty, jak kształtować polsko-rosyjski dialog historyczny. Trzeci z dodatków, zatytułowany „Modernizacja: prawda czy blef”, ukazał się wraz z „Tygodnikiem Powszechnym” nr 41/2011, datowanym na 9.10.2011 r. Dodatek miał na celu podjęcie debaty na temat modernizacji Rosji i odpowiedzi na ważne pytanie: czy pomoc Unii Europejskiej oraz wykorzystanie polskich doświadczeń transformacyjnych może pomóc Rosjanom w tym procesie. Wśród autorów dodatku znaleźli się m.in. Henryk Wujec, prof. Andrzej Domański, Wadim Dubnow. Nasi autorzy podejmowali problem „kosztów społecznych” transformacji, korzystania z pomocy zagranicznej w czasie tego procesu. Czwarty i ostatni z dodatków pod tytułem „Polska–Rosja: partnerzy gospodarczy” ukazał się z „Tygodnikiem Powszechnym” nr 47/2011, datowanym na 20.11.2011 r. Tematyka dodatku koncentrowała się wokół problemu polsko-rosyjskiej współpracy gospodarczej: czy Polska i Rosja mogą w większym stopniu wykorzystywać swój potencjał gospodarczy, jakie dziedziny są zupełnie niewykorzystywanymi niszami we wzajemnej współpracy? Czy kwestie polityczne, społeczne muszą stać na przeszkodzie współpracy? Wśród autorów dodatku znaleźli się m.in.: Jadwiga Rogoża, ekspertka Ośrodka Studiów Wschodnich w Warszawie, Michaił Krutichin, rosyjski ekspert w dziedzinie energetyki, Iwan Peszkow.

Dodatki (poprzez fakt przełożenia ich na język rosyjski i publikacji w utworzonym w tym celu rosyjskojęzycznym serwisie internetowym w domenie „Tygodnika Powszechnego”) wzbudziły duże zainteresowanie i były dyskutowane przez rosyjskie media. Portal cogita.ru, redagowany przez pracownicę Memoriału w Petersburgu, omawiał dodatki na swojej stronie. W czasie wizyty redaktorów Małgorzaty Nocuń i Andrzeja Brzezieckiego w Petersburgu Memoriał zorganizował spotkanie, podczas którego dyskutowana była problematyka (szczególnie historyczna) obecna na portalu. Radio Swoboda poświęciło dodatkom audycję prowadzoną przez publicystę Witalija Portnikowa. Związek Dziennikarzy Rosji zorganizował w Moskwie spotkanie poświęcone m.in. rosyjskojęzycznemu portalowi w „Tygodniku Powszechnym” z udziałem redaktorów Małgorzaty Nocuń i Andrzeja Brzezieckiego. Na stronie związku umieszczone zostały także informacje o portalu i odpowiednie linki. W przyszłości Związek zadeklarował chęć współpracy przy redagowaniu portalu. I – co najcenniejsze – promocji tekstów publikowanych na tygodnikowym portalu w regionach Rosji. Także rosyjskie forum tłumaczy języka polskiego omawiało dodatki, niezależnie tłumacząc najlepsze (w opinii użytkowników forum) teksty. Projekt realizowany był przy wsparciu Ministerstwa Spraw Zagranicznych udzielonym w ramach cyklicznego programu „Promocja wiedzy o Polsce”.

7. „Europa – niedokończony projekt / Europe – An Unfinished Project” – zbiór rozmów z europejskimi intelektualistami wydany w formie książkowej oraz jako cykl publikacji „Tygodnika Powszechnego” w wersji drukowanej i internetowej. Przedmiotem tego projektu była wyjątkowa i prestiżowa publikacja: książkowa w języku angielskim, oraz prasowa – w formie cyklu na łamach „Tygodnika Powszechnego” (w druku w języku polskim i w serwisie internetowym „TP” www.tygodnik.onet.pl w obu wersjach językowych), w której znalazły się wywiady z wybitnymi intelektualistami europejskimi. Komplementarna, wielomedialna, (książka, prasa i internet) realizacja projektu umożliwiła dotarcie do szerokiego kręgu odbiorców. Projekt objął osiem tematów: religijność Europejczyków, tożsamość europejską, kryzys zjednoczonej Europy i sposoby jego zażegnania, kultura jako narzędzie kształtowania europejskiej społeczności, zagrożenia, przed którymi staje dziś Europa, mieszkanka tradycji i doświadczeń różnych nacji europejskich, a także różnych grup społecznych, filozofia a współczesna polityka europejska, historia Europy jako fundament i balast Unii Europejskiej. Publikacja dotarła do grona czytelników „TP” poprzez publikację w „Tygodniku Powszechnym” (druk i internet – cykl ośmiu publikacji skróconych rozmów w polskiej wersji językowej w druku i obu wersjach w internecie), jak również do eurodeputowanych, przedstawicieli krajów członkowskich Unii Europejskiej, a także pozostałych pracowników Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej w Brukseli oraz wybranych urzędników ministerstw zagranicznych krajów członkowskich, jak również do ekspertów zajmujących się problematyką europejską poprzez publikację w formie książkowej „Europe – an Unfinished Project”, przekazanej przez wykonawcę zadania Ministerstwu Spraw Zagranicznych i rozpowszechnianej kanałami dyplomatycznymi.

W ramach projektu przygotowano, przeprowadzono, zarejestrowano i zredagowano osiem rozmów z czołowymi intelektualistami europejskimi, których doboru dokonali autorzy projektu na podstawie swoich doświadczeń i znajomości. Rozmowy prowadzone w języku rozmówcy zostały przetłumaczone

na język polski, zredagowane i opublikowane w kolejnych wydaniach „Tygodnika Powszechnego” w cyklu wyróżnionym specjalnym layoutem artystyczno-typograficznym (nawiązującym do layoutu wydania książkowego) oraz w serwisie internetowym „TP” – w wersji polskiej.

Cykl rozpoczął się wywiadem z Timothyem Gartonem Ashem (brytyjskim historykiem i dziennikarzem, specjalistą od powojennej historii Europy, profesorem Uniwersytetu w Oksfordzie i Uniwersytetu Stanforda) o historycznych fundamentach dzisiejszej polityki europejskiej, wpływie tradycji na kształt współczesnej sceny politycznej w Europie i konieczności nowego otwarcia projektu zjednoczonej Europy (opublikowanym w „TP” 31 z 31.07.2011 r.), zatytułowanym „Oni i tak przyjdą – Nobody is born European”. Timothy Garton Ash opowiada o historycznych korzeniach Europy, jako fundamencie Unii Europejskiej, ale i nierzadko jej uciążliwym balaście. Analizuje także konsekwencje historycznej europeizacji i westernizacji świata, które zaowocowały tym, że wszelkie podziały cywilizacyjne przestały mieć dziś sens, albowiem każdy – niezależnie od miejsca zamieszkania, kultury, w której był wychowywany oraz sytuacji politycznej – ma dziś w sobie element europejski czy zachodni. Ash przestrzega także przed zbytnim przywiązywaniem się do trwałości granic – to, co dziś wydaje nam się nienaruszalne, już jutro może ulec zmianie, o czym uczy nas historia konfliktów ostatnich kilkudziesięciu lat (np. w byłej Jugosławii).

Kolejny wywiad z Martinem Pollackiem (austriackim pisarzem, eseistą i tłumaczem na język niemiecki m.in. twórczości Ryszarda Kapuścińskiego, laureatem Angelusa oraz Nagrody im. Karła Dedeciusa), o kryzysie nowoczesnej i ponowoczesnej tożsamości europejskiej (opublikowany w „TP” nr 32 z 07.08.2011 r.), zatytułowany był „Historia, która nas stworzyła – The History that created us”. Martin Pollack mówi w nim o zniesieniu realnych granic między narodami zamieszkującymi Europę, ich współdziałaniu i współzależnościach, które spotykamy w każdej dziedzinie życia społeczno-politycznego. A jednak wciąż istnieją granice mentalne i symboliczne, które – wbrew kierunkowi procesów geopolitycznych – są decydującym czynnikiem kształtującym nasze mikrorelacje. A ta perspektywa „mikro” jest ważna, dlatego że historia staje się dla nas zrozumiała tylko poprzez opowieść o konkretnych ludziach.

Trzeci z wywiadów, z Dubravką Ugrešić (chorwacką pisarką, eseistką i tłumaczką, laureatką nagród Charlesa Veillona oraz Henryka Manna, autorką powieści, esejów i publicystyki), poświęcony bogactwu tradycji i współczesnych doświadczeń mieszkańców różnych obszarów Europy, (opublikowany w „TP” nr 33 z 14.08.2011 r.), nosił tytuł „(Nie)widzialna Europa – (In)visible Europe”. Dubravka Ugrešić w feministycznej interpretacji mitu o Europie komentuje sytuację kobiet w demokracjach zachodnich, pokazując także, jakie czynniki wpływają na dzisiejsze genderowe rozumienie relacji zachodzących między mieszkańcami starego kontynentu. Jak można poprawić los kobiet w Europie? Co zrobić, by w polityce pojawiła się silna reprezentacja polityczna? Jakie są różnice między europejskimi społeczeństwami w traktowaniu kobiet? Oto pytania, na które odpowiada Ugrešić.

Czwarty wywiad, z Hansem Roslingiem (szwedzkim profesorem medycyny w Instytucie Karolinska i dyrektorem fundacji Gapminder, którego „Foreign Affairs” umieściło go na liście 100 czołowych myślicieli świata), poświęcony kulturze jako narzędziu kształtowania Europy i europejskości, (opublikowany w „TP” nr 34 z 21.08.2011 r.), zatytułowany był „Lepiej być starszą panią – Better to be an Old Lady”. Hans Rosling broni w nim tezy o dobrej kondycji zdrowotnej Europejczyków, kładąc nacisk na zmianę priorytetów – nie tyle polityka, ile edukacja społeczna i kulturalna poprawi sytuację zintegrowanej Europy. Wbrew obiegowym opiniom o niszczących efektach kryzysu ekonomicznego Rosling uważa, że nigdy wcześniej świat nie był w tak doskonałej kondycji, jak dziś. Niemal każda część globu rozwija się z wielkim impetem, którego nie dostrzegamy, koncentrując się na zjawiskach lokalnych i niemających decydującego wpływu na procesy globalne. Gdybyśmy oderwali wzrok od tego, co wokół nas, i spróbowali ogarnąć całość, dostrzegliśmybyśmy niezwykle postęp kultury, społeczeństwa i polityki.

Kolejny wywiad, z Lukaszem Barfussem (dramatopisarzem, jednym z najbardziej cenionych w świecie języka niemieckiego), poświęcony tożsamości europejskiej w oczach przedstawicieli innych kontynentów, a także wpływowi Europy na jeden z najbardziej zapalnych obecnie regionów świata, (opublikowany w „TP” nr 36 z 04.09.2011 r.), nosił tytuł „Raj – nieudany transfer do Rwandy – Potemkin's Europe”. Lukas Bärfuss podsumowuje w nim tragiczne skutki przenoszenia europejskich idei politycznych na grunt afrykański, a także sposób, w jaki przedstawiciele innych kontynentów traktują europejskie idee rozwoju i globalnej

integracji. Projekt polityczno-ekonomiczny zachodniej Europy w latach 80. został doprowadzony do punktu, w którym niewiele pozostało do zrobienia.

Społeczeństwo szwajcarskie, które reprezentuje Bärffuss, osiągnęło niemal absolutną stabilność. Miało to wiele pozytywnych efektów, ale młoda generacja Szwajcarów odczuwała tę sytuację jako opresyjną, a to ze względu na to, że stabilna gospodarka zabetonowała przestrzeń społeczną (wszystkie role społeczne zostały rozdane i zafiksowane). Pojawił się pomysł, by wyjść poza granice kraju i zrobić coś na zewnątrz, dla innych społeczeństw, np. afrykańskich. Tak doszło do współpracy między Szwajcarią a Rwandą. Jej pozytywne i przede wszystkim negatywne konsekwencje polityczne i militarne analizuje Bärffuss.

Wywiad z Rocco Buttiglione (wiceprzewodniczącym Izby Deputowanych włoskiego Parlamentu, przewodniczącym partii chrześcijańskich demokratów – UDC, ministrem do spraw europejskich w rządzie Silvia Berlusconi w latach 2001-06), na temat kryzysu wiary i problemu laicyzacji w Europie, (opublikowany w „TP” nr 37 z 11.09.2011 r.), z tytułem „Nie boję się o religię – I’am not worried for Religion”. Rocco Buttiglione rozwiewa obawy o przyszłość chrześcijaństwa, wskazując drogę, którą podąży religia w nowym stuleciu, analizując zagrożenia i szanse wiary w nowych warunkach globalnych społeczeństw. Według Buttiglione religia dojrzewa w innych częściach globu, rozwijają się jej instytucje, społeczeństwa dostrzegają jej pozytywną funkcję. Tylko Europa niknie: demograficznie i ekonomicznie, co jest związane nie tylko z kryzysem ekonomicznym i politycznym, ale przede wszystkim z kryzysem religijnym. Tam, gdzie umiera religia – powiada Buttiglione – tam zanikają siły napędowe cywilizacji.

Przedostatni z wywiadów, z Gyorgy Spiró, (prozaikiem, dramaturgiem i reżyserem, eseistą, tłumaczem i wykładowcą akademickim, laureatem prestiżowej Międzynarodowej Nagrody Wyszehradzkiej – 2009, a rok później Literackiej Nagrody Europy Środkowej Angelus), na temat widma europejskiego totalitaryzmu i innych wyzwań i zagrożeń dla Europy (opublikowany w „TP” nr 38 z 18.09.2011 r.), z tytułem „Nowe średniowiecze – The New Dark Ages”. György Spiró ukazuje relacje między przemocą a nauką społeczną wielkich systemów religijnych, a także kreśli scenariusze dotyczące przyszłości polityki europejskiej i nasilających się postaw tymotejskich (protestów, ruchów oburzonych etc.). Teza Spiró jest jasna – trzeba osiągnąć taki stopień ekonomicznej stabilności, by zapanować nad nastrojami społecznymi, uniemożliwiając rozwój radykalnych ruchów religijnych i społecznych. Należy także dołożyć wszelkich starań, by teologia i polityka pozostały sferami na trwałe rozdzielonymi, albowiem tylko sekularyzacja instytucji władzy gwarantuje sprawne funkcjonowanie państwa, co nie znaczy, że religia nie posiada kulturotwórczej funkcji.

Cykl na łamach „TP” zakończyła publikacja wywiadu na temat struktury europejskiej demokracji, napięć między europejskimi doktrynami politycznymi, a także wpływu filozofii na politykę europejską z Hansem Gertem Potteringiem (niemieckim politykiem, chrześcijańskim demokratą, byłym przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, europosem nieprzerwanie od pierwszych wyborów do tego Parlamentu, obecnie przewodniczącym Fundacji Konrada Adenauera), pod tytułem „Kryzys jest dla nas szansą – The Crisis Is a Chance for Us”, (opublikowanego w „TP” nr 40 z 02.10.2011 r.). Były przewodniczący Parlamentu Europejskiego opowiada o napięciu, które wywołał kryzys ekonomiczny, jego wpływie na zmianę doktryn politycznych poszczególnych krajów, a także o konieczności zakorzenienia w innym źródle – bardziej filozoficznym niż jedynie politycznym – idei integracji.

Po ostatecznym zredagowaniu wszystkich wywiadów w języku angielskim do wydania książkowego serwis internetowy został uzupełniony o wszystkie teksty w języku angielskim.

Wydanie książkowe pełnych wersji wyżej opisanych wywiadów w języku angielskim, z tytułem „Europe – an Unfinished Project” (o objętości 150 stron) ukazało się w ostatnich dniach października 2011 r., w nakładzie 3000 egzemplarzy (w tym 500 w miękkiej i 2500 w twardej oprawie). Zawartość książki uzupełniły:

- wprowadzenie autorstwa Grzegorza Jankowicza i Michała Bardela – autorów wszystkich wywiadów
- wstęp – esej autorstwa Zygmunta Baumana, z tytułem „What is „Central” in Central Europe”, w którym ten jeden z najbardziej wpływowych myślicieli świata stawia pytanie o rolę i znaczenie Centralnej Europy dla przyszłości całego kontynentu. Zanim jednak zdecyduje się rozważyć problem „centrum”, pyta o samą Europę, pokazuje historyczne i bardzo współczesne napięcie pomiędzy

Europą jako pojęciem geograficznym, politycznym i kulturowym. Postępując za intuicjami Denise de Rougemonta, pokazuje, w jakim stopniu Europa stała się miejscem i źródłem, z którego zrodziły się nowe, lokalne cywilizacyjne problemy, i zarazem źródłem globalnych rozwiązań tych problemów. Owych rozwiązań Europa szukała na swoich „peryferiach”, czyniąc przez ostatnie dwieście lat pozostałe części globu źródłami taniej energii, żywności czy siły roboczej. W ten sposób doprowadziła do sytuacji, w której „peryferie” stoją przed zadaniem szukania lokalnych rozwiązań dla globalnych problemów. Dziś jednak – wskazuje Bauman – Europa uczyniła krok dalej: polityczna wizja Europy jest dla autora produktem ubocznym procesu utraty wiary we własne możliwości. Bauman stawia tezę, że przyszłość politycznej Europy zależy od losu europejskiej kultury. Europa nie może porównywać się z Ameryką ani pod względem militarnym, ani gospodarczym – może jednak pokazać, że na sile i pieniądzu świat się nie kończy.

- posłowie – esej prof. Tadeusza Sławka pt. „Supporting Europe”, w którym autor stawia tezę, iż dzisiejszy kryzys Europy wynikł w dużej mierze z przeświadczenia o gotowości i skończoności zamierzenia, jakim jest „Europa”, co zaowocowało przekonaniem, że oto zminimalizowały się nasze zobowiązania wobec tego projektu, natomiast maksymalizacji uległy nasze prawa i przywileje. Autor przestrzega, by nie dać się uwieść – mówiąc językiem F. Nietzschego – arogancji domu. Tymczasem od samego początku historia Europy to dzieje fatalnego zauroczenia stanem posiadanym, „domem” w takim kształcie, w jakim jest tu i teraz. Działania ratunkowe w obliczu europejskiego kryzysu nie mogą iść zatem wyłącznie drogą „zagospodarowywania”, czyli zaprowadzania ładu na gruncie ekonomicznym, nie zaś np. na poziomie ruchu myśli i idei. Ślepą uliczką dla Europy jest myślenie, że ład gospodarczy, który miał być – w przekonaniu klasyków myśli politycznej – następstwem wolności, może stać się celem samym w sobie, osiąganym bez zważania na szeroki kontekst kultury i idei.

Dystrybucja książki odbyła się dwoma kanałami: częściowo siłami wykonawcy zadania – (500 egzemplarzy) otrzymali goście i wybrani uczestnicy III edycji Międzynarodowego Festiwalu Literatury im. Josepha Conrada oraz zagraniczni goście redakcji „Tygodnika Powszechnego” (wizytowanego w okresie realizacji zadania m.in. przez grupę dziennikarzy z Rosji oraz grupy studentów z Francji i USA), a częściowo (2500 egzemplarzy) poprzez MSZ.

Projekt realizowany był przy wsparciu Ministerstwa Spraw Zagranicznych udzielonym w ramach cyklicznego programu „Promocja wiedzy o Polsce”.

8. Archiwum Jerzego Turowicza

W roku 2011 Fundacja nadal sprawowała rozpoczętą w roku 2002 opiekę nad Archiwum Jerzego Turowicza, działającym (po przeprowadzce z lokalu w Krakowie, w kompleksie biurowym HERBEWO) w tzw. „nowym dworze” w Goszycach, należącym kiedyś do matki Anny Turowiczowej – Zofii z Zawiszów Gąsiorowskiej-Kernowej, odzyskanym przez rodzinę i będącym obecnie własnością Michała Smoczyńskiego, wnuka Jerzego Turowicza. W Archiwum, obok bieżącej działalności dokumentacyjnej, porządkowania i udostępniania zbiorów zainteresowanym, kontynuowany był projekt opracowania monografii życia i twórczości Jerzego Turowicza, realizowany przez kiluosobowy zespół pod kierunkiem Tomasza Fiałkowskiego. W projekt ten włączone jest także opracowanie zasobów ikonograficznych Archiwum oraz dokumentów osobistych J. Turowicza: kalendarzy, zapisków, listów, przemówień itp.

Efektem finalnym projektu będzie wydanie biografii Jerzego Turowicza w formie książkowej. Fundacja wraz z autorem, Tomaszem Fiałkowskim, dokonała w roku 2010 wyboru wydawcy (Wydawnictwo Literackie), z którym zawarta została trójstronna umowa wydawnicza. W ramach tej umowy autor zobowiązał się ukończyć prace nad książką w terminie umożliwiającym jej wydanie przed 100. rocznicą urodzin Jerzego Turowicza, w jesieni 2012.

Ponadto goszycka siedziba Archiwum Jerzego Turowicza była w 2011 roku miejscem wydarzeń kulturalnych powiązanych z osobą Redaktora i pracami nad jego biografią, jak kolejne spotkanie z cyklu „Świat Turowicza”, poświęcone Rzymowi Jerzego Turowicza, z udziałem wielu gości spośród grona jego bliskich i przyjaciół.

9. W ramach innych projektów, o mniejszej skali, realizowanych w roku 2011 Fundacja:

a. współwydała z wydawcą „Tygodnika Powszechnego” dodatek specjalny do numeru 10/2011 (datowanego na 06.03.2011 r.) poświęcony pożegnaniu Jerzego Nowosielskiego ze wspomnieniami o zmarłym artyście i jego twórczości;

- b. prowadziła – w ramach wolontariatu – obsługę techniczną kanału płatnej dystrybucji „Tygodnika Powszechnego” poprzez serwisy www.egazety.pl., www.e-kiosk.pl, www.eprasa.pl oraz kanału dystrybucji wycinków poprzez serwis www.repropl.pl;
- c. współpracowała z wydawcą „Tygodnika Powszechnego” w letniej akcji promocji prenumeraty pod hasłem „Podziel się Tygodnikiem”;
- d. prowadziła kampanię promocji odpisu na jej rzecz 1% podatku dochodowego od osób fizycznych;
- e. utrzymywała domenę internetową www.coty nato.pl.

10. Przez cały rok 2011 Fundacja pełniła funkcje właścicielskie w spółce Tygodnik Powszechny sp. z o.o. Do dnia 14 grudnia 2011 r. partnerem fundacji w spółce była Grupa ITI, która przekazała tego dnia wszystkie posiadane dotąd udziały w drodze darowizny na rzecz Fundacji. Tym samym Fundacja stała się ponownie wyłącznym właścicielem 100% udziałów w spółce Tygodnik Powszechny Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie.

2.Zasięg terytorialny prowadzonej przez organizację działalności pożytku publicznego (Należy wskazać np. „gmina”, „powiat”, „województwo”, „cały kraj”, „zagranica”)	cały kraj
---	-----------

2. Informacja dotycząca prowadzonych przez organizację pożytku publicznego placówek w okresie sprawozdawczym

1.Organizacja prowadziła placówki zapewniające całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, centra integracji społecznej, domy pomocy społecznej, placówki opiekuńczo-wychowawcze określone w przepisach o pomocy społecznej, szkoły i placówki publiczne określone w przepisach o systemie oświaty lub niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej	☐ Tak ☒ Nie
--	---

2.Informacja na temat lokalizacji i aktywności placówek, o których mowa w pkt 1

Lp	Nazwa placówki	Miejscowość/ci, w której/ych placówka prowadzi działania	Liczba odbiorców działań placówki w okresie sprawozdawczym
----	----------------	--	--

3. Informacja dotycząca liczby odbiorców działań organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym

Liczba odbiorców działań organizacji	Osoby fizyczne	350000
<i>(Należy oszacować liczbę odbiorców działań organizacji w okresie sprawozdawczym, w podziale na osoby fizyczne i osoby prawne)</i>	Osoby prawne	60

4. Informacja dotycząca działalności nieodpłatnej pożytku publicznego organizacji w okresie sprawozdawczym

Przedmiotem nieodpłatnej działalności pożytku publicznego prowadzonej w roku 2011 przez Fundację były działania (opisane szczegółowo w p. 1.1) mieszczące się w 4 podstawowych sferach wyznaczonych przez cele statutowe.

1. Promocja kultury w kraju i zagranicą, czytelnictwo i edukacja.

Dla realizacji celów statutowych, jakimi są: pogłębianie i

1. Opis przedmiotu nieodpłatnej działalności pożytku publicznego

(Należy podać informację na temat rodzaju działalności nieodpłatnej organizacji w okresie sprawozdawczym, wraz ze wskazaniem kodu/ów PKD 2007 odpowiadającego/yh tej działalności. Jeśli organizacja prowadzi więcej niż 3 rodzaje działalności nieodpłatnej, należy podać informację na temat trzech głównych rodzajów działalności (podanie maksymalnie 3 kodów), zaczynając od głównego przedmiotu działalności)

promowanie czytelnictwa i edukacji (par.9, ust. d Statutu), oraz pogłębianie i promowanie kultury i nauki polskiej w Europie i na świecie (par. 9, ust. f Statutu) fundacja organizowała w kraju, jak też i zagranicą, festiwale i akcje społeczne, mające na celu promowanie kultury, literatury i czytelnictwa: III edycję Międzynarodowego Festiwalu Literatury im. J. Conrada w Krakowie (we współpracy z Miastem Kraków i Krakowskim Biurem Festiwalowym), Festiwal Literacki After Miłosz w Chicago (we współpracy z University of Illinois at Chicago) oraz ogólnopolską akcją społeczną „Lekcje czytania z...” (we współpracy z Uniwersytetem Łódzkim).

2. Demokracja, wolność słowa, wolne media.

Dla realizacji celów statutowych, jakimi są: propagowanie i pogłębianie idei wolności słowa oraz wolnych i niezależnych środków masowego przekazu (par. 9, ust. c Statutu), wspieranie rozwoju kultury i nauki chrześcijańskiej oraz chrześcijańskich mediów w Polsce (par.9, ust. j Statutu), finansowe wspieranie działalności wydawniczej spółki Tygodnik Powszechny Sp. z o.o. (par.9, ust. i Statutu), a także promowanie modelu integracji europejskiej opartego na judeochrześcijańskich wartościach kultury europejskiej; (par. 9, ust. e Statutu), pogłębianie i promowanie demokratycznego modelu życia społecznego opartego na chrześcijańskich wartościach (par. 9, ust. a Statutu) oraz propagowanie modelu dialogu społecznego i rozwoju podstaw instytucji społeczeństwa obywatelskiego (par.9, ust. b Statutu) fundacja prowadziła wcześniej opisane projekty wydawnicze: Polska Rosja – rozmowa niedokończona, Europa – niedokończony projekt, Miłosz jak świat, Oczy Aliantów oraz Nowosielski (we współpracy z wydawcą „Tygodnika Powszechnego”).

3. Dokumentowanie i archiwizowanie katolickiego życia społecznego, kulturalnego i naukowego

Dla realizacji celu statutowego, jakim jest: dokumentowanie i archiwizowanie katolickiego życia społecznego, kulturalnego i naukowego (par. 9, ust. d Statutu), fundacja sprawowała opiekę organizacyjno-prawną i finansowała działalność Archiwum Jerzego Turowicza, gdzie od roku 2008 realizowany jest projekt opracowania przez Tomasza Fiałkowskiego wraz z zespołem monografii życia i twórczości Jerzego Turowicza, której wydanie w formie książkowej planowane jest pod koniec roku 2012.

4. Piecza właścicielska nad „Tygodnikiem Powszechnym”.

Dla realizacji, celów statutowych, jakimi są: inspirowanie działalności i sprawowanie pieczy nad działalnością i rozwojem spółki Tygodnik Powszechny Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie (par. 9, ust. h Statutu), fundacja sprawowała funkcje właścicielskie w tej spółce, będąc jej współnikiem, nadzorując, inspirując i wspierając jej działalność.

Wyżej opisane cele realizowane były poprzez prowadzenie działań, o których mowa w par. 10 statutu Fundacji, a które, zgodnie z par. 11 Statutu, stanowią odpłatną i/lub nieodpłatną działalność pożytku publicznego, w tym w szczególności poprzez działalność artystyczną, edukacyjną, wydawniczą i archiwistyczną jak również poprzez promocję każdej z wymienionych tu form działalności.

Działalność ta mieści się w sferze działalności pożytku publicznego określonej jako:

- kultura, sztuka, ochrona dóbr kultury i dziedzictwa narodowego
- upowszechnianie i ochrona wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działania wspomagające rozwój demokracji,

- promocja Rzeczypospolitej Polskiej za granicą.	
Kod PKD:	90.02.Z
Kod PKD:	58.19.Z
Kod PKD:	91.01.B

2. Zasięg terytorialny prowadzonej przez organizację nieodpłatnej działalności pożytku publicznego <i>(Należy wskazać np. „gmina”, „powiat”, „województwo”, „cały kraj”, „zagranica”)</i>	cały kraj
--	-----------

5. Informacja dotycząca działalności odpłatnej pożytku publicznego i działalności gospodarczej organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym

1. Organizacja prowadziła działalność odpłatną pożytku publicznego	☒ Tak ☐ Nie
--	---

2. Opis przedmiotu działalności odpłatnej pożytku publicznego <i>(Należy podać informację na temat rodzaju działalności odpłatnej organizacji w okresie sprawozdawczym, wraz ze wskazaniem kodu/ów PKD 2007 odpowiadającego/ych tej działalności. Jeśli organizacja prowadzi więcej niż 3 rodzaje działalności odpłatnej, należy podać informację na temat trzech głównych rodzajów działalności (podanie maksymalnie 3 kodów), zaczynając od głównego przedmiotu działalności)</i>	<p>W roku 2011 Fundacja Tygodnika Powszechnego realizowała odpłatną działalność statutową pożytku publicznego w ramach działalności, określonej w par. 11 ust. a), statutu jako: „działalność edukacyjna, wydawnicza, literacka i artystyczna oraz przez promowanie takiej działalności”, oraz ust. g), jako „współpraca z osobami prawnymi i fizycznymi w kraju i za granicą, których cele są zbieżne z celami Fundacji. Działalność ta miała miejsce w ramach jednego z projektów, jakim był (opisany szczegółowo w p. 1.1) „Miłosz and after - polsko-amerykański projekt naukowo-poetycki”. Projekt ten służył realizacji celów wskazanych w par. 9 ust. d) i f) Statutu: „pogłębianie i promowanie czytelnictwa i edukacji”, oraz „pogłębianie i promowanie kultury i nauki polskiej w Europie i na świecie”. Działalność ta mieści się w sferze działalności pożytku publicznego określonej jako kultura, sztuka, ochrona dóbr kultury i dziedzictwa narodowego oraz promocja Rzeczypospolitej Polskiej za granicą.</p> <p>Przychody z tej działalności pochodziły z refundacji kosztów nabycia biletów lotniczych części polskich uczestników festiwalu, dokonanej przez Polish Cultural Institute w Nowym Jorku oraz przez Uniwersytet Jagielloński i zostały przeznaczone na pokrycie tychże kosztów.</p>
--	--

Kod PKD:	90.02.Z
Kod PKD:	
Kod PKD:	

3. Zasięg terytorialny prowadzonej przez organizację odpłatnej działalności pożytku publicznego <i>(Należy wskazać np. „gmina”, „powiat”, „województwo”, „cały kraj”, „zagranica”)</i>	cały kraj
---	-----------

4. Organizacja prowadziła działalność gospodarczą	☒ Tak ☐ Nie
---	---

<p>5. Opis przedmiotu działalności gospodarczej</p> <p><i>(Należy podać informację na temat rodzaju działalności odpłatnej organizacji w okresie sprawozdawczym, wraz ze wskazaniem kodu/ów PKD 2007 odpowiadającego/ych tej działalności. Jeśli organizacja prowadzi więcej niż 3 rodzaje działalności odpłatnej, należy podać informację na temat trzech głównych rodzajów działalności (podanie maksymalnie 3 kodów), zaczynając od głównego przedmiotu działalności)</i></p>	<p>W roku 2011 Fundacja prowadziła działalność gospodarczą z zakresu działalności agencji reklamowych, polegającą w szczególności na realizowaniu kampanii wizerunkowych i promocyjno-reklamowych dla sponsorów oraz partnerów projektów prowadzonych przez Fundację w ramach działalności statutowej. Działalność ta była prowadzona w rozmiarach służących realizacji celów statutowych, przychód z niej wyniósł 192 634,15 zł przy kosztach uzyskania 152 634,15 zł, a zysk w kwocie 40 000 zł został przeznaczony na finansowanie działalności statutowej – w szczególności projektów, z których realizacją działalność ta była przedmiotowo związana.</p>	
	Kod PKD:	73.11.Z
	Kod PKD:	
	Kod PKD:	
<p>6. Zasięg terytorialny prowadzonej przez organizację działalności gospodarczej</p> <p><i>(Należy wskazać np. „gmina”, „powiat”, „województwo”, „cały kraj”, „zagranica”)</i></p>	cały kraj	

III.Przychody i koszty organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym

1. Informacja o przychodach organizacji

1. Łączna kwota przychodów organizacji ogółem (zgodnie z rachunkiem wyników / zysków i strat)	2,086,518.33 zł
---	-----------------

2. Informacja o źródłach przychodów organizacji

1. Przychody z działalności nieodpłatnej pożytku publicznego	1,865,827.64 zł
2. Przychody z działalności odpłatnej pożytku publicznego	13,946.30 zł
3. Przychody z działalności gospodarczej	192,634.15 zł
4. Przychody z działalności finansowej	12,881.10 zł
5. Przychody z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych	182,413.07 zł
6. Ze źródeł publicznych ogółem:	777,540.00 zł

w tym:	a) ze środków europejskich w rozumieniu przepisów o finansach publicznych	0.00 zł
	b) ze środków budżetu państwa	0.00 zł
	c) ze środków budżetu jednostek samorządu terytorialnego	0.00 zł
	d) z dotacji z funduszy celowych	777,540.00 zł
7. Ze źródeł prywatnych ogółem:		905,874.57 zł

	a) ze składek członkowskich	0.00 zł
	b) z darowizn od osób fizycznych	34,211.46 zł
	c) z darowizn od osób prawnych	871,663.11 zł
	d) z ofiarności publicznej (zbiórek publicznych, kwest)	0.00 zł
w tym:	e) ze spadków, zapisów	0.00 zł
	f) z wpływów z majątku (w szczególności sprzedaż lub wynajem składników majątkowych)	0.00 zł
	g) z nawiązek sądowych	0.00 zł
	h) ze świadczeń pieniężnych	0.00 zł
	8. Z innych źródeł	1,229.14 zł

2. Wynik działalności odpłatnej pożytku publicznego lub działalności gospodarczej organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym		
	1. Wynik działalności odpłatnej pożytku publicznego	0.00 zł
	2. Wynik działalności gospodarczej	40,000.00 zł
	w tym: wysokość środków przeznaczona na działalność statutową	40,000.00 zł
3. Informacje o sposobie wydatkowania środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych		
	1. Wysokość kwoty pochodzącej z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych niewydatkowanej w poprzednich okresach sprawozdawczych	0.00 zł
	2. Wysokość kwoty pochodzącej z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych wydatkowanej w okresie sprawozdawczym ogółem	182,413.07 zł
3. Działania, na które wydatkowano środki pochodzące z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych w okresie sprawozdawczym (w szczególności określone w pkt II.1.1) oraz kwoty przeznaczone na te działania		
1	Finansowanie obowiązkowego wkładu własnego w projektach dofinansowanych ze środków publicznych, realizowanych w ramach nieodpłatnej działalności pożytku publicznego.	182,413.07 zł

4. Cele szczegółowe, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, wskazane przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, na które organizacja pożytku publicznego wydatkowała najwięcej środków pochodzących z 1% podatku dochodowego w okresie sprawozdawczym wraz z kwotą		
1	Pomoc dla Tygodnika Powszechnego	1,269.52 zł
4. Informacje o poniesionych kosztach w okresie sprawozdawczym		W tym: wysokość kosztów finansowana z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych
Koszty organizacji w okresie sprawozdawczym ogółem:		1,648,738.88 zł / 182,413.07 zł
a)koszty z tytułu prowadzenia nieodpłatnej działalności pożytku publicznego		1,480,756.60 zł / 182,413.07 zł
b) koszty z tytułu prowadzenia odpłatnej działalności pożytku publicznego		13,946.30 zł / 0.00 zł
c)koszty z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej		152,634.15 zł /
w tym :	d)koszty administracyjne, w tym: zużycie materiałów i energii, usługi obce, podatki i opłaty, wynagrodzenia oraz ubezpieczenia i inne świadczenia, amortyzacja	100,640.06 zł / 0.00 zł
e)koszty kampanii informacyjnej lub reklamowej związanej z pozyskiwaniem 1% podatku dochodowego od osób fizycznych		14,899.22 zł / 0.00 zł
f)pozostałe koszty ogółem:		1,401.83 zł / 0.00 zł
IV. Korzystanie z uprawnień w okresie sprawozdawczym		
1. Organizacja korzystała z następujących zwolnień		☒ z podatku dochodowego od osób prawnych ☐ z podatku od nieruchomości ☐ z podatku od czynności cywilnoprawnych ☐ z opłaty skarbowej ☐ z opłat sądowych ☐ z innych zwolnień, jakich:
2. Organizacja korzystała z prawa do nieodpłatnego informowania przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji o prowadzonej działalności pożytku publicznego, zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226)		☐ Tak ☒ Nie

<p>3. Organizacja korzystała z uprawnienia do nabycia na szczególnych zasadach prawa własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości z zasobu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, lub zawarła umowy użytkowania, najmu, dzierżawy lub użyczenia i przysługuje jej w odniesieniu do tych nieruchomości następujące prawo:</p>	☐ własność ☐ użytkowanie wieczyste ☐ najem ☐ użytkowanie ☐ użyczenie ☐ dzierżawa ☐ nie korzystała
---	--

V. Personel organizacji pożytku publicznego w okresie sprawozdawczym

1. Pracownicy oraz osoby świadczące usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej

<p>1. Liczba osób zatrudnionych w organizacji na podstawie stosunku pracy</p> <p><i>(W odpowiedzi należy uwzględnić wszystkie osoby zatrudnione w organizacji na podstawie stosunku pracy (etat lub część etatu) w okresie sprawozdawczym, nawet jeśli obecnie nie są już zatrudnione w organizacji)</i></p>	1.0 osób
--	----------

<p>2. Przeciętna liczba zatrudnionych w organizacji na podstawie stosunku pracy w przeliczeniu na pełne etaty</p> <p><i>(Aby określić przeciętne zatrudnienie należy zsumować wszystkie osoby zatrudnione na podstawie stosunku pracy w poszczególnych miesiącach w okresie sprawozdawczym (wraz z ułamkami odpowiadającymi części etatu, np. 0,5 w przypadku osoby zatrudnionej na pół etatu), dodać do siebie sumy zatrudnionych z 12 miesięcy i podzielić przez 12. Wynik wpisać z dokładnością do 1 miejsca po przecinku)</i></p>	1.0 etatów
---	------------

<p>3. Liczba osób świadczących usługi w organizacji na podstawie umowy cywilnoprawnej</p>	1.0 osób
---	----------

2. Członkowie (nie dotyczy fundacji)

<p>1. Organizacja ma członków</p>	☐ Tak ☒ Nie
-----------------------------------	---

<p>2. Liczba członków organizacji wg stanu na ostatni dzień roku obrotowego</p>	0.00 osób fizycznych
	0.00 osób prawnych

<p>3. Zmiana członkostwa w organizacji</p>	organizacja pozyskała 0 członków
	organizacja straciła 0 członków

3. Wolontariat w okresie sprawozdawczym

<p>1. Organizacja korzystała ze świadczeń wykonywanych przez wolontariuszy</p> <p><i>(Zgodnie z ustawą z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, wolontariuszami są osoby wykonujące nieodpłatnie i dobrowolnie pracę na rzecz organizacji, niezależnie od tego, czy są to osoby niezwiązane z organizacją, członkowie, pracownicy, osoby świadczące usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej czy przedstawiciele władz organizacji)</i></p>	☒ Tak ☐ Nie
---	---

2. Liczba wolontariuszy wykonujących świadczenie na rzecz organizacji <u>przez okres krótszy niż 30 dni</u> <i>(Każdy wolontariusz powinien być liczony tylko raz, niezależnie od liczby świadczeń wykonanych na rzecz organizacji w okresie sprawozdawczym i czasu pracy)</i>	4.00 osób
---	-----------

w tym:	a) członkowie organizacji	0.00 osób
	b) pracownicy organizacji	0.00 osób
	c) osoby świadczące usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej	0.00 osób
	d) członkowie organu zarządzającego	0.00 osób
	e) inne osoby	4.00 osób
3. Liczba wolontariuszy wykonujących świadczenie na rzecz organizacji przez okres <u>dłuższy niż 30 dni</u> <i>(Każdy wolontariusz powinien być liczony tylko raz, niezależnie od liczby świadczeń wykonanych na rzecz organizacji w okresie sprawozdawczym)</i>		0.00 osób
w tym:	a) członkowie organizacji	0.00 osób
	b) pracownicy organizacji	0.00 osób
	c) osoby świadczące usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej	0.00 osób
	d) członkowie organu zarządzającego	0.00 osób
	e) inne osoby	0.00 osób

VI. Wynagrodzenia w okresie sprawozdawczym		
1. Łączna kwota wynagrodzeń (brutto) wypłaconych przez organizację w okresie sprawozdawczym		656,765.16 zł
w tym:	a) z tytułu umów o pracę	18,000.00 zł
	wynagrodzenie zasadnicze	18,000.00 zł
	nagrody	0.00 zł
	premie	0.00 zł
	inne świadczenia (np. służbowy telefon, samochód)	0.00 zł
	b) z tytułu umów cywilnoprawnych	638,765.16 zł
2. Łączna kwota wynagrodzeń wypłaconych przez organizację pracownikom oraz osobom świadczącym usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej, w związku z prowadzoną działalnością pożytku publicznego		570,929.16 zł
w tym:	a) w związku z prowadzoną działalnością odpłatną pożytku publicznego	0.00 zł
	b) w związku z prowadzoną działalnością nieodpłatną pożytku publicznego	570,929.16 zł
3. Łączna kwota wynagrodzeń wypłaconych przez organizację pracownikom oraz osobom świadczącym usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą organizacji		0.00 zł
4. Wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (brutto) wypłaconego członkom organu zarządzającego organizacji, wliczając wynagrodzenie zasadnicze, nagrody, premie i inne świadczenia oraz umowy cywilnoprawne		7,203.00 zł

5. Wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (brutto) wypłaconego członkom innych organów organizacji, wliczając wynagrodzenie zasadnicze, nagrody, premie i inne świadczenia oraz umowy cywilnoprawne	0.00 zł
6. Wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (brutto) wypłaconego pracownikom organizacji, wliczając wynagrodzenie zasadnicze, nagrody, premie i inne świadczenia, oraz osobom świadczącym usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej	327.73 zł
7. Wysokość najwyższego miesięcznego wynagrodzenia (brutto) wypłaconego członkom organu zarządzającego, wliczając wynagrodzenie zasadnicze, nagrody, premie i inne świadczenia oraz umowy cywilnoprawne	16,812.00 zł
8. Wysokość najwyższego miesięcznego wynagrodzenia (brutto) wypłaconego członkom innych organów organizacji, wliczając wynagrodzenie zasadnicze, nagrody, premie i inne świadczenia oraz umowy cywilnoprawne	0.00 zł
9. Wysokość najwyższego miesięcznego wynagrodzenia (brutto) wypłaconego pracownikom organizacji, wliczając wynagrodzenie zasadnicze, nagrody, premie i inne świadczenia, oraz osobom świadczącym usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej	34,340.00 zł
10. Dodatkowe uwagi dotyczące wynagrodzeń <i>(Można podzielić się z opinią publiczną dodatkowymi uwagami dotyczącymi poziomu lub konstrukcji wynagrodzeń w organizacji wówczas należy wpisać te uwagi w przygotowane pole)</i>	Kwota 34.340 zł uwidoczniiona w poz. 9 stanowi wynagrodzenie wypłacone agencji autorskiej Blue Flower Arts, obejmujące honorarium za udział w festiwalu After Miłosz w Chicago dwóch najważniejszych gości: Charlesa Simica i Philipa Levine'a – amerykańskich poetów laureatów.

VII. Informacja o udzielonych przez organizację pożytku publicznego pożyczkach pieniężnych w okresie sprawozdawczym

1. Organizacja udzielała pożyczek pieniężnych	☐ Tak ☒ Nie
2. Wysokość udzielonych pożyczek pieniężnych	0.00 zł
3. Statutowa podstawa przyznania pożyczek pieniężnych	

VIII. Informacja o działalności zleconej organizacji pożytku publicznego przez administrację publiczną w okresie sprawozdawczym

1. Organizacja realizowała zadania zlecone przez organy jednostek samorządu terytorialnego	☐ Tak ☒ Nie	
2. Informacja na temat realizowanych zadań i kwot dotacji otrzymanych na ich realizację		
Lp	Nazwa zadania	Kwota

3. W okresie sprawozdawczym organizacja realizowała zadania zlecone przez organy administracji rządowej	☒ Tak ☐ Nie
4. Informacja na temat realizowanych zadań i kwot dotacji otrzymanych na ich realizację	

Lp	Nazwa zadania	Kwota
1	3. Międzynarodowy Festiwal Literatury im. J. Conrada	270,000.00 zł
2	Milosz and after - polsko-amerykański projekt naukowo-poetycki	160,000.00 zł
3	Miłosz jak świat - cykl dodatków "Tygodnika Powszechnego"	100,000.00 zł
4	Publikacja specjalnego dodatku historycznego do gazety pod roboczym tytułem „Oczy aliantów”.	23,000.00 zł
5	„Europa – niedokończony projekt / Europe – An Unfinished Project” - zbiór rozmów z europejskimi intelektualistami wydany w formie książkowej oraz jako cykl publikacji „Tygodnika Powszechnego” w wersji drukowanej i internetowej.	130,000.00 zł

6	„Polska – Rosja. Rozmowa niekontrolowana – cykl 4 ośmiostronicowych dodatków do „Tygodnika Powszechnego w druku (język polski) i w Internecie (język polski i rosyjski – mini portal służący promocji Polski i debaty polsko – rosyjskiej w Rosji, realizowany	94,540.00 zł
IX. Informacja dotycząca realizowanych przez organizację pożytku publicznego zamówień publicznych w okresie sprawozdawczym		
1. W okresie sprawozdawczym organizacja realizowała zamówienia publiczne		☐ Tak ☒ Nie
2. Informacja na temat realizowanych zamówień i kwot otrzymanych na ich realizację		
Lp	Nazwa zadania	Kwota

X. Informacje uzupełniające				
1. Wykaz spółek, w których organizacja posiada co najmniej 20% udziałów lub akcji w kapitale zakładowym lub co najmniej 20% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym spółki				
Lp	Nazwa spółki	Siedziba spółki	% udziałów lub akcji w kapitale	% udziału w ogólnej liczbie głosów
1	Tygodnik Powszechny sp. z o.o.	ul. Wiślna 12; 31-007 Kraków	100.00	100.00
2. Wykaz fundacji, których organizacja jest fundatorem				
3. Informacje o kontrolach przeprowadzonych w organizacji przez organy administracji publicznej w okresie sprawozdawczym				
Lp	Przedmiot kontroli	Organ kontrolujący	Data zakończenia kontroli	
4. Organizacja przeprowadziła badanie sprawozdania finansowego na podstawie ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.) lub rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie obowiązku badania sprawozdań finansowych organizacji pożytku publicznego (Dz. U. Nr 285, poz. 2852)			☐ Tak ☒ Nie	
5. Dodatkowe informacje				
<i>(Należy wpisać w poniższe pole inne informacje, którymi organizacja chciałaby podzielić się z opinią publiczną)</i>				
Sporządził/a Imię i nazwisko Funkcja Data wypełnienia			Miejsce na pieczęć organizacji o ile organizacja posiada pieczęć	